

Mesiac

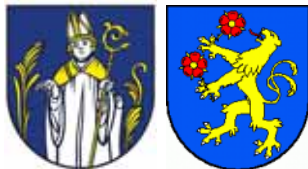
august -
december

Rok 2012

Časopis obcí Bošáca a Zemianske Podhradie

„Čie sú hody, naše hody ...”

OBSAH ČÍSLA:

Z činnosti OZ	2 - 5
ZŠ, MŠ	18 - 19,23
Príroda	17
História	6-7, 14-15
Chovatelia	16
Kultúra	8 - 13, 22
Šport	20 - 21
Z obecnej matriky	24

*Už sviatky lásky, pokoja
zavítajú zas skoro k nám,
pod stromčekom ľudia*

*postoja,
otvoria srdcia dokorán.*

*Nech v dome vašom
zavládne tiež radosť,
že ste spolu,
keď rodina zasadne
k štedrovečernému stolu.*

* * *

*Spokojné a s láskou prežité
vianočné sviatky a v novom
roku veľa zdravia, šťastia,
lásky a spokojnosti Vám
želajú*

*Obec Bošáca, Obec Zem.
Podhradie a redakčná rada
časopisu Prameň*

V Bošáci hody slávime podľa vysvätenia rímskokatolíckeho kostola Nanebovzatia panny Márie 15. augusta, následne cez víkend rôznymi kultúrnymi a spoločenskými akciami.

Ani toho roku tomu nemohlo byť inak. Obec Bošáca s množstvom dobrovoľníkov pripravila pre obyvateľov i návštevníkov bošáckych hodov bohatý program.

Už od štvrtkového večera až do pondelka boli pre všetky deti pripravené kolotoče z Lunaparku p. Jozefa Nového na ihrisku v Bošáci.

V piatok večer usporiadala DHZ Bošáca diskotéku v Kultúrnom dome v Bošáci, kde sa všetci mohli zabaviť a vyšantiť pri hudbe 80. a 90. rokov.

Otvorenie zrekonštruovaného námestia gen. Štefana Jurecha

V uplynulom období sa nám podarilo dokončiť a skolaudovať vynovené Námestie gen. Štefana Jurecha v našej obci. Súčasťou rekonštrukcie bolo polozenie zámkovej dlažby, vybudovanie

verejných toaliet, čakárne, informačného centra a vysadenie parku. V hodové sobotné poobedie 18. augusta 2012 za účasti vzácnych hostí sme mohli oficiálne uviesť do užívania naše nové námestie. Slávnostného aktu sa zúčastnili Ing. Eva Gregušová - kontrolný manažér odboru SO/RO TSK, Marcello York - vnuk gen. Štefana Jurecha, poslankyňa NRSR JUDr. Anna Vitteková, starostovia susedných obcí, manažéri z ministerstiev... O krásny kultúrny zážitok sa postarala dychová hudba Bošáčanka so svojimi sólistami a folklórny súbor Kasanka z Moravského Lieskového v krásnych bošáckych krojoch. K občanom i všetkým zúčastneným sa prihovril starosta obce Mgr. Daniel Juráček, Marcello York - vnuk gen. Štefana Jurecha, poslankyňa NRSR JUDr. Anna Vitteková, Mgr. Peter Kuljaček - rímskokatolícky farár a Mgr. Jana Drottnerová - evanjelická farárka. Po krásnych piesňach chlapcov Janka a Rasťa Karlíkových nasledoval slávnostný akt prestrihnutia pásky - otvorenia námestia, ktorú spoločne prestrihli starosta obce a p. Vitteková. Následne bolo pre pozvaných hostí pripravené občerstvenie na Obecnom úrade.

pokračovanie na str. 13

Pozvánka na Štefanský turistický pochod

Zabudišovskí hasiči pozývajú dňa 26.12.2012 všetkých priaznivcov zimnej turistiky na tradičný vianočný štefanský turistický pochod s odchodom zo Zabudišovej-Bariny 450 m n. m. o 9:00 hod. na Mikulčin Vrch 799 m n. m., ďalej cez V. Lopeník 911 m n. m. alebo Bošáčky do Novej Bošáce na autobusové spoje. V prípade priaznivých poveternostných podmienok (dobrá dohľadnosť) je opäť plánovaný výstup na Roháčovú 669 m n. m., odkiaľ sa nám naskytnú nádherné výhľady do širokého okolia. Po občerstvení sa v niektorej z horských chat v okolí Mikulčinho Vrchu (Penzión ROSY, horské chaty Jana a Arnika) je ďalším cieľom turistov rozhľadňa na V. Lopeníku a potom zostup cez Grúň do Novej Bošáce 315 m n. m. na autobusové spoje smerom do Trenčína a N. Mesta n. Váh. Dĺžka trasy zo Zabudišovej až do N. Bošáce je od 23 do 25 km. Športu zdar!

Ing. Jaroslav Struhár

„Novoročný ekumenický koncert“

Cirkevný zbor ECAV Zem. Podhradie a Rímsko katolícka farnosť Bošáca vás srdečne pozývajú na „Novoročný ekumenický koncert“, ktorý sa bude konať 6. januára 2013 o 15 hod v ev. a. v chráme Božom v Zem. Podhradí. S pomocou Božou bude v rámci koncertu odovzdaný do užívania a skolaudovaný organ po generálnej oprave.

Milí spoluobčania,

po roku tu máme znova Vianoce, koniec roka a s tým aj ďalšie číslo nášho časopisu Prameň. Dnes napadol prvý sneh a v obci zavládol pokoj a ticho. Pokojne a kludne na mňa pôsobí zasnežená krajina. Verím, že nie len na mňa takto pôsobí snehom zaviata dolina. Prajem si, aby tento stav vydržal až do Vianoc a pomohol nám tak prekonať predvianočný zhon a stres. Premýšľam s čím dnes začať? Voľbu vyhrávajú hody. Z ohlasov občanov, ako aj návštevníkov po akcii môžem konštatovať, že boli lepšie ako predchádzajúce. Či už v sobotu pri otváraní zrekonštruovaného námestia generála Jurecha, futbalu na ihrisku, veselici v kultúrnom dome, alebo nedeľného programu pri múzeu. Chcel by som čo najsrdečnejšie poďakovať všetkým organizátorom, účinkujúcim a samozrejme Vám občanom, ktorí ste prišli a svojou účasťou ocenili našu snahu. Jedno z mojich novoročných prání a verím že nie len moje je zorganizovanie tejto akcie, ak nie lepšej znova o rok.

Ďalej prejdem k informovaniu o stave našich projektov. Z rozpracovaných nám ostala už len škola. Respektíve od poslednej informácie sa veľa nezmenilo. Stále má obec úver cca 200 000,-EUR. Úspešne sme však zvládli záverečnú monitorovaciu správu a podali žiadosť na záverečnú platbu. Túto momentálne dopĺňame o náležitosti, ktoré ministerstvo požaduje. Stále tiež platí, že ministerstvo nemá peniaze na preplácanie a tak sa neponáhľá s dokončením tejto agendy. Nám neostáva nič iné, len byť trpezliví. Mnohí sa pýtate čo bude so zberným dvorom. Aj tu sa situácia neposunula. Momentálne však čakáme na výzvu k podpísaniu zmluvy o nenávratnom finančnom prostriedku s ministerstvom životného prostredia SR. Po podpísaní zmluvy si projektanti z ministerstva zoberú dokumentáciu verejného obstarávania zberného dvora a budú skúmať či je v poriadku. Po jej kontrole a kladnom výsledku budeme môcť začať budovať. V prípade záporného výsledku budeme musieť zopakovať verejné obstarávanie. Sám sa nechám prekvapiť, aká

bude realita. V prípade nadstavieb obecného domu a bytovky sme pokročili do fázy vypracovania štúdie. Bohužiaľ sa tu negatívne odzrkadlilo predĺžovanie začatia prác na projekte zo strany niektorých poslancov. Nevadí, ideme ďalej a urobíme maximum, aby sme čo najskôr začali stavať. V prípade individuálnej výstavby Pod stráňami, by sme radi našli riešenie ako sa posunúť ďalej. Toto však bude nefahká úloha. V projekte sokolovne, musíme konštatovať, že sa nám nepodarilo získať financie zo žiadneho grantu. Nevzdávame sa a budeme pokračovať v podávaní žiadosti a tiež hľadať iné riešenia záchranu. Finančné prostriedky zo zbierky budú použité na čiastočné zastabilizovanie strechy. O priebehu a realizovaní aktivít Vás budeme informovať v jarnom čísle. Ďakujeme všetkým, ktorí prispeli do zbierky.

Prejdeme naspäť k akciám a chcel by som pochwáliť našich hasičov za skvele zorganizovanú hasičskú súťaž, respektíve dve hasičské súťaže. V ohlasoch súťažiacich, návštevníkov, divákov bolo počuť len chválu a úžas. Verím, že na budúci rok bude ešte lepšie.

Veľmi príjemnou akciou bolo posedenie so starostom a poslancami OZ v kultúrnom dome v Bošáci. Každý mohol vyjadriť svoj názor, či už kladný, alebo záporný. Som veľmi rád, že medzi nás prišli predseda PD Bošáca Ing. Vladimír Králik a náš pán farár Mgr. Peter Kuljaček a zapojili sa do debaty. Dobrý pocit a dobré ohlasy z tejto akcie ma utvrdili v tom, že ma zmysel ju zorganizovať. Už teraz môžem povedať, že najneskôr o rok sa uvidíme znova.

V tomto odseku by som chcel spomenúť veci, o ktorých sa mi nie celkom príjemne píše, predovšetkým kvôli času pred Vianocami a taktiež mi je proti srsti sťažovať sa. Možno tiež povedať, že pohár trpezlivosti pretiekol. Takisto, musím sa o tom zmieniť, aby som dal na pravú mieru, čo zamestnáva mňa a zamestnancov obecného úradu a prečo niet viac času na zmysluplné veci. Jedná sa o neustále kontroly. Či už od prokuratúry, respektíve polície SR, finančnej správy vo Zvolene, inšpekcie životného prostredia, alebo NKÚ. Niektoré kontroly sú z dôvodu

prevencie, čo je v poriadku. Viac sa nám ich hromadí z podnetu „anonyma“. Ja osobne, ako človek zasvätený, za tým vidím „truc podnik“ istých osôb. Viem, že tak ako sú tu ľudia, ktorí mi veria a podporujú ma, sú tu aj tí, ktorým nevyhovujem a prekážam. Ja osobne som s tým zmierený. Je mi jasné, že nemôžem vždy každému vyhovieť, i keď sa všemožne snažím. Čo ma však mrzí najviac je fakt, že ľudia ktorí posielajú „anonymy“, v konečnom dôsledku neškodí mne osobne, ale obci, teda nám všetkým. V prvom rade poškodením dobrého mena obce a ďalej stratou drahocenného času, nákladmi spojenými s vybavovaním administratívy a v konečnom dôsledku s faktom, že kontrola prichádza na prešľapy z minulosti. Aj preto moje ďalšie novoročné pranie bude, aby už nechodili „anonymy“, ale aby ľudia, ktorým nie je čokoľvek jasné, majú podozrenie, prišli na úrad a spýtali sa ma osobne, alebo prostredníctvom hlavnej kontrolórky obce. Na obecnom úrade bude už v najbližších dňoch visieť schránka na vaše otázky, sťažnosti, pripomienky, podnety, pochvaly. Záverom tejto časti by som len chcel povedať, že vždy som pracoval, pracujem a budem (pokiaľ sa nezbláznim) v prvom rade v prospech obce a Vás občanov. I s prihliadnutím na vyššie spomenuté riadky, som hrdý na to, že som starosta obce Bošáca, teda Váš starosta.

Tak ako končí rok, končí aj moje písanie. Chcel by som Vás všetkých pozvať na Štefanskú diskotéku, tradičnú silvestrovskú zábavu, novoročný ohňostroj a prípitok pred kultúry dom. V novom roku potom na Trojkráľový futbalový turnaj v telocvični v Bošáci a na farský ples v kultúrnom dome v Bošáci.

Záverom mi dovoľte čo najsrdečnejšie poďakovať všetkým, ktorí sa aktívne zapájajú do života v obci, do jej skrášľovania, rozvoja, do vytvárania krásneho domova na tejto planéte, ktorým obec Bošáca bez pochyby je.

Milí spoluobčania, prajem Vám všetkým príjemné a pokojné prežitie Vianoc a šťastný nový rok 2013.

Váš starosta Mgr. Daniel Juráček

Niečo o prestavbe materskej školy v obci Zem. Podhradie

Ani sme sa neoznali a je tu ďalšie číslo časopisu Prameň. V minulom čísle som sľúbil, že Vám podrobnejšie opíšem a zdokumentujem prestavbu materskej školy. Budem sa snažiť opísať Vám krok po kroku, ako sme sa s tým popasovali. V minulom čísle som Vám spomínal, že realizáciu prestavby sa vlastne vyriešia kapacitné priestory, aby sme mohli prijať maximálny počet detí do jednotriedky, ktorý nám povoľuje zákon o školstve a školských zariadeniach.

S prestavbou sme začali po za-

tvorení MŠ dňa 17.7.2012. Práce boli priebežne plánované za výbornej koordinácie stavebnej firmy pána Jána Dzuráka. Najskôr sa musel rozobrať sklad, z ktorého mala vzniknúť krásna herňa s jedálňou pre naše deti. To bolo to najľahšie. Potom sme museli vykopať základy pod nosné múry, naviazať železo a zabetónovať. Vlastne sme začali od základu.

Ďalší krok bol zhutniť pod-

lahu, položiť oceľové rohože, urobiť debnenie a betonáž. Začali sa murovať obvodové múry. Po šťastlivom vymurovaní sa začalo pracovať na debnení horného venca s naviazaním oceľovej konštrukcie a jeho zabetónovaním.

Tieto práce boli ukončené 27.7.2012. Potom sme začali búrať otvor do pôvodnej jedálne s úmyslom prepojiť jednotlivé miestnosti a vytvoriť tak jednu veľkú herňu s jedálňou. Pri týchto prácach sa nám vyskytli nečakané komplikácie. Hrozilo veľké nebezpečenstvo pádu časti strechy,

naokoľko práve v týchto miestach došlo k zatekaniu drevenej konštrukcie a následnému odhntiu a aj zlomeniu nosných trémov. Po konzultácii s projektantom, statikom a vedúcim stavby sme našli spoločné riešenie, ako tento nečakaný problém riešiť. Vyriešili sme ho nad očakávanie. Spevnili sme celú časť oceľovou konštrukciou v kombinácii s drevom.

Toto bol asi najväčší problém celej stavby. Od tohto okamihu nám išla práca od ruky. Začalo sa pracovať na streche. Hneď ako bol pribitý krov, domurovali sa štíty a dokončila strecha. Nastala druhá etapa - práce v interiéri. Robila sa nová elektroinštalácia, rozvody ústredného kúrenia, omietky stien, utepenie, obloženie stropu sadrokartónom, montáž nových a výmena všetkých starých okien. Záverečnou prácou bolo všetko krásne vymaľovať. Tieto práce sa museli stihnúť do 20.8. 2012. Čo sa nám spoločným úsilím aj podarilo zrealizovať. V deň kolaudácie dňa 21.8. 2012 nebola položená len plávajúca podlaha. Z praktického dôvodu. Na čerstvo zabetónovanú podlahu, by to asi nebolo správne riešenie,

čo nám aj pri kolaudácii akceptovali. Všetci boli nadšení, akú máme krásnu škôlku. Vyjadrenie inšpektorátu práce sme získali v ten deň a od Úradu verejného zdravotníctva SR so sídlom v TN schválené prevádzkové poriadky v priebehu ďalšieho týždňa. Bez akýchkoľvek výhrad sme skolaudovali a mohli sa tešiť na začatie školského roka dňa 5.9. 2012, kedy vynovenú škôlku navštívia naše deti po prvý raz. Verím, že boli milo prekvapení a v našej vynovenej MŠ sa cítia skoro ako doma.

Všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na prestavbe MŠ vyslovujem veľké úprimné ďakujem. Na prácach sa zúčastnilo približne 46 ľudí. Nebudem ich tu všetkých menovať mohlo by sa stať, že by som niekoho nespomenul, a to by som bol ozaj nerád, preto to riešim takouto formou. Verím, že mi to všetci, na ktorých pri písaní tohto článku myslím prepáčia. Som šťastný, že sa v tejto zlej dobe plnej závidia a neprajnosti nájdu ochotní ľudia priložiť ruku k dielu a dokážu obetovať pre radosť druhých aj niečo zo svojho. Som hrdý na to, že som mohol spolupracovať

s takýmito ľuďmi a ešte viac ma teší, že to neboli len ľudia z našej obce, ale aj zo susedných obcí Bošáca, Trenčianskych Bohuslavíc a Novej Bošáce. Môžem povedať, že minimálne tretina vykonaných prác a časť stavebného materiálu bola poskytnutá ako sponzorský dar. Viem je to len pár slov napísaných v našom obecnom časopise, ale chcem všetkým aspoň týmto spôsobom prejaviť moju úctu a vďaku za to, čo sme spoločnými silami dokázali zrealizovať. Hoci zo začiatku sa to zdalo viac menej nemožné. Nech sa Vám všetkým darí v osobnom a aj pracovnom živote, nech Vás sprevádza úspech za úspechom a obchádzajú všetky choroby a hlavne, aby ste mali pevné zdravie a naďalej Vašou prácou robili druhým život o niečo krajším. Ešte raz ĎAKUJEM.

Miroslav Zámečník
starosta obce

MEDOVÁ NEDEĽA spojená s výstavou poľovníckych trofejí

V čase adventnom sa väčšinou v mestách a obciach ľudia prechádzajú po vianočných trhoch. V našej obci sme už po druhý krát usporiadali Medovú nedeľu obohatenú o výstavu poľovníckych trofejí.

O návštevníkov nebolo núdze a náš útulný kultúrny dom doslova praskal vo švíkoch. Veľmi veľký záujem bol o precízne vyzdobené medovníky pani B. Dugáčkovej a guláš našich kulinárov z PZ Bošáca. Na výstave sa premietali filmy s tematikou včelárstva a poľovníctva. Po prednáška pána J. Radoša o včelích produktoch sa uskutočnilo žrebovanie bohatej tomboly, kde hlavná cena bolo diviaca. Návštevníci mohli vidieť pripravenú expozíciu 70. Výročia založenia základnej organizácie Slovenského zväzu včelárov. Činnosť PZ Bošáca reprezentovala nástenka z niektorých dobrovoľných brigád. Takisto tu bola pripravená krásna výstava preparátov poľovnej zveri. Verím, že návštevníci odchádzali z výstavy spokojní a atmosféru vianočných sviatkov si priniesli aj do svojich domácností so zakúpeným medom či medovinou, ktoré neodmysliteľne patria k Vianociam. Ďakujeme za Vašu účasť a tešíme sa na ďalší ročník „Medovej nedele 2013“.

M. Zámečník

VIANOČNÉ A NOVOROČNÉ PRIANIE

Je tu opäť ten krásny čas, čas vianočný. Čas plný porozumenia, potešenia a srdečnosti, kedy v srdci pociťujeme radosť a uvedomujeme si vzácnosť rodiny, našich blízkych i priateľov. Krátke obdobie, kedy sa väčšina z nás po čase zastaví a zaslúžene vychutná najkrajšie sviatky roka v kruhu svojich najbližších. V kruhu rodiny, ktorá počas Vianoc naberie na význame a odrazu sú všetky veci navôkol nepodstatné. Obklopujeme sa tým, čo máme najradšej, a tými, ktorých máme najradšej. V pokoji si vychutnávame pohodu domova, vôňu tradičného vianočného jedla a koláčov. Prajem Vám, aby každý z Vás pocítil toto nenahraditeľné vianočné teplo, bol v prítomnosti svojej rodiny, obklopený najbližšími pri bohatej štedrovečernej večeri a pod vianočným stromčekom, aby ste si našli hlavne pevné zdravie, šťastie, lásku, rodinnú pohodu, pochopenie a všetko po čom túžite. Nový rok 2013 nech je pre Vás úspešnejší a krajší ako rok minulý. Veselé Vianoce a šťastný nový rok 2013 Vám zo srdca praje

starosta obce Zemianske Podhradie
Miroslav Zámečník

ÚPRAVA KORYTA POTOKA BOŠÁČKA A VÝRUB NEBEZPEČNÝCH DREVÍN

Obec podľa § 26
zákona č. 7/2010 Z.z. o

ochrane pred povodňami riadi a zabezpečuje vykonávanie opatrení na ochranu pred povodňami na území obce. Spolupracuje v rámci svojich možností na vykonávaní preventívnych opatrení na ochranu pred povodňami v k.ú. obce, najmä preventívnych opatrení, ktoré spomaľujú odtok vody z povodia do vodných tokov, zvyšujú retenčnú schopnosť povodia alebo podporujú prirodzenú akumuláciu vody v lokalitách na to vhodných, znižujú maximálny prietok povodne alebo chránia intravilán pred zaplavením povrchovým odtokom s ich vlastníckymi, správcami alebo užívateľmi.

Isto ste si všetci všimli drobné úpravy, ktoré nastali v okolí koryta potoka Bošáčka. Na základe žiadosti podanej obecným úradom sa vykonala obhliadka problémových úsekov. Po spoločných rokovaniach s Povodím Váhu- SVP, š.p. OZ Piešťany, OÚŽP- Nové Mesto nad Váhom sme sa dohodli, na postupe protipovodňových prác, ktoré je nevyhnutné vykonať v koryte potoka Bošáčka. Ďalej po zabezpečení potrebných súhlasov, povolení a rozhodnutí od kompetentných orgánom sme mohli uskutočniť výrub stromov, ktoré pri dnešných nevyspytateľných veterných smršťiach rôznej sily ohrozovali majetok a životy ľudí.

M. Zámečník

UVEDOMELÝ OBČAN PÁN JOŽKO MIZÁK

Náš občan Jožko Mizák si pomýlil cestu do Trenčína, asi „nechtiac“ s cestou do potokov, kde sa mu po tej krivoľakej ceste z auta vytratil jeho ťažko nadobudnutý „majetok“. Môžem ho však potešiť a s radosťou mu oznámiť, že keby ho náhodou hľadal, tak sa úspešne našiel. Teším sa na stretnutie a na to, že túto radostnú novinu mu osobne oznámim a odovzdám aj nájdenú faktúru za telefón. Jožko neboj sa, je v dobrých rukách.

M. Zámečník

CINTORÍNSKE POPLATKY A DOM SMÚTKU

Obec Bošáca sa chce poďakovať občanom za zodpovedný prístup pri platení poplatkov za hrobové miesta. Za vyzbieranú sumu plánujeme v budúcom roku vykonať rekonštrukčné práce na dome smútku. Plánujeme zavetriť vchod do domu smútku, vyriešiť vykurovanie objektu, urobiť protišmykovú úpravu schodov, prípadne aspoň čiastočne zrekonštruovať sociálne zariadenia. Zároveň prosíme tých, ktorí si poplatok ešte nezaplatili, aby ho prišli uhradiť na Obecný úrad v Bošáci do konca januára 2013. Ďakujeme.

Obecný úrad Bošáca

Odpad náš každodenný...

Od 1. januára 2012 nadobudne účinnosť nové Všeobecne záväzné nariadenie obce Bošáca o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce. Najvýraznejšia zmena oproti predchádzajúcemu nariadeniu je vo výške poplatku za komunálny odpad. V minulom čísle sme Vás informovali o možnosti ako tento poplatok znížiť. Bohužiaľ však nastala opačná situácia a poplatok je potrebné od nového roka opäť zvýšiť. Mnohí sa iste pýtate, na základe čoho sa tento poplatok určuje. Takže pre vysvetlenie poplatkov za komunálne odpady zahŕňa všetky výdaje, ktoré obec počas roka použila v oblasti odpadového hospodárstva, to znamená poplatok za zber komunálneho odpadu

v obci, jeho uloženie na skládku, nákup smetných nádob, odstraňovanie čiernych skládok a pod. Poplatok sa podľa zákona ráta na jednu osobu a jeden kalendárny deň.

V tomto roku obec na odpady minula viac ako 27 000 €. Po prepočte, poplatok v roku 2013 pre každého obyvateľa s trvalým alebo prechodným pobytom v našej obci bude 17,52 €. Pre právnické osoby a fyzické osoby – podnikateľov na jednu smetnú nádobu 45,76 €. Samozrejme tieto poplatky budú prerokované ešte na obecnom zastupiteľstve.

Poplatky sa zvýšili najmä z dôvodu väčšieho množstva nelegálnych skládok, ktoré obec musí na vlastné náklady likvidovať. Je nepochopiteľné, že na týchto skládkach sa nachádzajú plasty, odpad z domácnosti, elektrospotrebiče, odpad zo záhrad, sklo, keď obec zabezpečuje zber a ich likvidáciu. Je pre Vás ľahšie odviezť starý elektrospotrebič pod Stráne alebo

pri židovský cintorín než ku kultúrnemu domu? Je správne ak obec realizuje raz za mesiac zber plastov, ale aj napriek tomu sa vrecia plné PET fliaš nachádzajú na cintoríne, v potoku a v prírode? Myslite si, že takýmto spôsobom za to nebudete platiť? Omyl! Zaplatíte za to omnoho viac. Likvidáciou týchto skládok sa navyšuje Váš poplatok obci za komunálny odpad. Ak si myslíte, že nahlásením čiernej skládky na obvodný úrad životného prostredia ublížite starostovi, poslancom alebo zamestnancom obce, ste opäť vo veľkom omyle. Pokutu, ktorú obec dostane od obvodného úradu, zaplatíme zase MY všetci. Preto Vás prosíme, ak viete o nejakých nelegálnych skládkach, nahláste ich najskôr na Obecný úrad, pretože tým, že nás obídete, vytvárate zlý obraz o našej obci. Ďakujeme za Vašu spoluprácu.

Ďalším dôvodom, prečo sa zvyšujú poplatky je veľký objem odpadu (zo smetných nádob a veľkoobjemových kontajnerov) z

našej obce, ktorý spracovávajú Technické služby Nové Mesto nad Váhom. Obec platí za manipuláciu so smetnou nádobou a za objem likvidovaného odpadu. Tento objem môžeme MY všetci znížiť separáciou odpadu. Obec podľa zákona zabezpečuje separovaný zber plastov, skla, papiera, textílií a šatstva, železa a iného kovového odpadu, elektroodpadu a biologicky rozložiteľného odpadu. Podľa novely zákona o odpadoch, od 1. januára 2013, je každý povinný zapojiť sa do separovaného zberu v obci.

Plasty, nielen PET fľaše, ale všetky obaly z plastov (obaly z jogurtov, drogstick-

ého tovaru, aviváží, mikroténové vrecká, kuchynské plastové nádoby, polystyrén...) je potrebné hádzať do vriec a po výzve Obecným úradom ich vyložiť pred dom.

Obaly odovzdávajú očištené. Plastové obaly sú označené trojuholníkom so šípok, v ktorých sú uvedené čísla 1,2,3,4,5 alebo znaky PET, HDPE, LDPE, PP, PVC, PS. Sklo odovzdávajú do kontajnerov na sklo, ktoré sa napr. nachádzajú na námestí, pri páleníci, potravinách COOP Jednota, pri Čaba bare, pri kultúrnom dome... Medzi sklo nepatria naplnené zaváraninové poháre, naplnené fľaše, keramika, porcelán a žiarivky. Obaly zo skla sú označené trojuholníkom so šípok, v ktorých sú uvedené čísla 70,71,72 alebo znak GL.

Papier (noviny, časopisy, kartóny...) odovzdávajú do kontajnera, ktorý sa nachádza v areály základnej školy. Obaly z papierov sú označené trojuholníkom so šípok a číslami 20,21,22 alebo znakom PAP.

Textílie a šatstvo odovzdávajú po výzve z Obecného úradu pri rampu kultúrneho domu v Bošáci.

Zber šatstva sa uskutočňuje minimálne dva krát do roka a k dispozícii je aj kontajner na námestí v Bošáci.

Elektrospotrebiče odovzdávajú taktiež

po výzve pri rampu kultúrneho domu. Zber sa uskutočňuje minimálne 2 krát do roka.

Kovy odovzdávajú do Zberných surovín. Povinnosť separovať biologicky rozložiteľný odpad (odpad zo záhrad – tráva, lístie... z domácností: zvyšky jedál, šupky...) bude zo zákona v platnosti od januára 2013. Najúčinnějšíou formou recyklácie tohto odpadu je kompostovanie pomocou kompostéra (o tomto spôsobe sme Vás informovali v minulom Prameni).

V prípade akýchkoľvek otázok kontaktuje Obecný úrad. Veríme, že vzájomnou spoluprácou a aj napriek zvyšujúcim sa poplatkom za vývoz odpadu Technickými službami sa nám dôslednou separáciou a zamedzením vytvárania čiernych skládok podarí udržať alebo dokonca znížiť poplatky za komunálny odpad.

recyklačné symboly

Obecný úrad Bošáca

VČELÁRI JUBILUJÚ

Pred sedemdesiatimi rokmi 31. mája 1942 sa v hostinci u Adamaťa v Bošáci stretlo deväť včelárov a rozhodli sa založiť včelársky spolok. Valné zhromaždenie sa konalo 25. októbra 1942. Od tohto dňa sa datuje včelárska organizácia pre Bošácku dolinu. Štrnásť členov bolo dovtedy organizovaných v Novom Meste nad Váhom a dvaja v Trenčíne. Predsedom organizácie bol zvolený Pavol Domko - ev.a.v. farár v Zemianskom Podhradí, podpredsedom Adam Mičkovíc - roľník z Bošáče, tajomníkom Ľudovít Žucha-lesný praktikant zo Zemianskeho Podhradí, pokladníkom Ján Gavalec – roľník zo Zem. Podhradí. Organizácia mala 30 členov so 178 včelstvami. Členské pri zápise bolo 45 korún slovenských, do spolkovej pokladne platil každý člen 1 korunu slovenskú od včelstva. Včelárom bol pridelovaný cukor (r. 1943 päť kilogramov na včelstvo). Za každých pridelených 7,5 kg cukru musel včelár odovzdať 1 kg medu. Toľko z kroniky základnej organizácie. Prvé údaje o jej vzniku a činnosti zhromaždil a zapísal priateľ včelár Štefan Beňovič z Bošáče. Od roku 1976 je kronika pravidelne vedená. I keď reorganizáciou boli včelári členení do Nového Mesta nad Váhom v roku 1963 bola organizácia v Bošáckej doline znovu obnovená. V roku 1983 sme v organizácii privítali 36 nových členov z Moravského Lieskového.

Predsedovia ZO:

Štefan Janega 1963-1967
 Ján Janega 1968-1969
 Pavol Martinek 1970-1978
 Ladislav Beňo 1979-1997
 Ing. Ján Radoš 1998-2000
 Ivan Drobný 2001-2009
 Ing. Ján Radoš 2010 –

Funkciu tajomníka ZO vykonal Mgr. Dušan Dugáček 1963-2008.

V súčasnosti má organizácia 71 členov a 685 včelstiev, dvoch odborných učiteľov včelárstva (D.Zaťovič, Mgr. D. Dugáček, D. Štefánik) a odborné učiteľky medových výrobkov (E. Štefániková, B. Dugáčková).

Z bohatej činnosti základnej organizácie v Bošáci vyberám: včelárske akadémie na osvojovanie si nových poznatkov vo včelárstve, aktívna účasť (dva autobusové zájazdy) na prácach pri zakladaní včelárskeho skanzemu v Kráľovej pri Senci, kočovanie za znáškou (Liptov, juž. Slovensko), poznávacie zájazdy, exkurzie na vzorové včelnice, výstavy pre verejnosť, predaj medovníkov na bošácke hody, kurzy medovníkového pečiva, vedenie školského krúžku, besedy o včelách na ZŠ v Bošáci, Mor. Lieskovom s cieľom propagovať včelárstvo, včelie produkty, význam včiel pre človeka.

Začiatky včelárenia v Bošáckej doline siahajú do dávnej minulosti. Človek pozoroval organizáciu života včelstva, obdivoval ich usilovnosť, starostlivosť o mláďatá, presnosť pri stavbe diela, opustenie úľa pri konci života.

J.E. Holuby – slávny botanik, ktorý pôsobil v našej doline napísal v roku 1892 v slovenských pohľadoch „Včely sú teraz u ľudu nášho vo vážnosti a nazývajú sa často jakoby maznavo „muškami“. Včely ľudu nášmu nikdy nedochnú ale umierajú. Zomrel gazda, domáci bežia oznámiť včelám zaklapaním po tri razy „Gazda vám zomrel“. Za gazdom obyčajne vymru aj včely. V Národopisných prácach píše: „Z takto došlého vosku šúlali na fare sviece pre kostolnú potrebu a ostávajúci vosk predávali do Trenčína perníkárom, ktorí robievali nielen perníky ale i voskové sviece“.

Uvádza i magické recepty pre včelárov: „Na Vánoce si kúpiš pro goři červeného vína starého, hřebíčkovú matku, muškátový kvet, škoricu, muškátový orech: A to všetko stlčieš do toho vína. To všetko maj na svátky na stole“. Šťastné a pokojné Vianoce želajú včelári.

Mgr. Blažena Dugáčková, kronikárka

OBRÁZKY Z BOŠÁCE

Vladimír Ondrášek bol prototypom „majerníka“ už od útlej mladosti. Sám spomína, že s rodičmi chodil na majery už od piatich rokov a približne ako osemročný si už, aj keď len skôr symbolicky privyrábala roznášaním vody robotníkom na poli. Jeho otec bol totiž tzv. majerský gazda a jeho mama, na rozdiel od gazdov, čo organizovali pracovné nasadenia tohto druhu v Rakúsku, Nemecku, či v Maďarsku cestovala na majere s rodinou. Pracovali totiž len na Morave.

V tomto prípade spomenieme aj skutočnosť, že pán Vladimír sa vyučil u Jána Adamovica za strojného zámočníka, čo má väzbu aj na ďalšie rozprávanie. Možno sa žiada doplniť, že Vladimír Ondrášek, so starou prezývkou Smejko, veľkú časť svojho života prežil ako šofér autobusov prímestskej dopravy. Rád a veľmi dobre spieval, hral na bicie, po bošácky: bol bubeník a vôbec bola to „veselá kopa“, kde sa objavil tam sa žartovalo a „kotúlal“ sa smiech. V podstate tieto vlastnosti dodnes pretrvávajú – pri jeho nie celkom mládeneckom veku. Možno sa žiada, najmä pre viac pamätajúcejších zdôrazniť, že týmto domom vlastne začína obec Bošáca, pravda sériou rodinných domov. Prvou je prirodzene škola.

Nasledujúci rodinný dom patril rodine Pavla Kročila. Zatiaľ čo, priezvisko Ondrášek má nespochybniteľný český pôvod a dostalo sa do našej doliny niekedy po roku 1620 (znamená meno chlapca Ondreja) a je dodnes u nás značne frekventované (preto aj tá prezývka) je priezvisko Kročil zrejme nie bošáckeho pôvodu a bolo skôr zriedkavé, ako bežné.

Pavol Kročil bol majerský gazda. Bol to človek mierny, skoro možno povedať tichý a rozhodne na prvý pohľad neprezentoval, to čo bolo v ňom. Majerský gazda bol poväčšine človek hrdý, až na hranici arogantnosti, Kročil bol prístupný a zdvorilý. Treba si uvedomiť, že majerský gazda, čo organizoval skupiny ľudí na práce mimo našej republiky musel celkom zákonite ovládať aspoň základy nemčiny, resp. maďarčiny, inak by sa s majiteľom, či jeho konateľom nedohodol. Na druhej strane mu nemohli

chybať organizačné schopnosti, teda bol to v dnešnej terminológii manažér. Zorganizovať skupinu bola tá ľahšia práca, dopraviť ich na miesto, udržať niekoľko mesiacov určitú úroveň disciplíny a celú pospolitosť, bez úhony dopraviť domov, to si žiadalo nemalé úsilie a schopnosti.

Ak sme tu spomenuli dvoch majerských gazdov zdalo by sa pre úplnosť vhodné uviesť aspoň mená ďalších, čo sa v našich končinách vyskytovali. Boli to bratia Václavovci, Šefan - otec Janka Václava (Fíra), manželka Žofie, ešte donedávna knihovníčky v obecnej knižnici, ktorý „operoval“ najmä v Rakúsku vo Schwechate – hospodárstvo Antoshof. Jeho bežná prezývka v Bošáci bola Ičo Fírech. Bola to vlastne len určitá adaptácia „gramatického ohýbania“ v prospech bošáckeho slangu nemeckého slova Fuhrer = vodca. Tá bola dedičstvo po ich otcovi, ktorý býval v Podhradí povyše Krausovcov. Druhý brat z tejto dvojice - mal hlavné pôsobisko Ranessdorf. Obidve pôsobiská patrili Duntschekovi Dreherovi. Napokon tu bol ešte v Bošáci Štefan Hanáček (býval neďaleko tehelne), s pôsobiskom Fischament, tak isto v Dolnom Rakúsku. Na tomto mieste nemožno nespomenúť, osobitne pre nás chalanov impozantnú postavu pána Masaryka, ktorý patril medzi majerských gazdov, ale bol z Podhradia. Impozantné boli jeho mohutné, biele fúzy aké mal z celej doliny už len pán Kozic – Zeman a navyiac sme obdivovali jeho bicykel, ktorý bol mimoriadne masívny, s priam neskutočnými riadkami a perováciami spružinami.

Nasledujúci dom patril pani Lužovej. Bola z rodiny Hodálovcov a jej mladšou sestrou bola manželka pána Ertla, rušňovodiča. Pani Lužová mala hostinec, po bošácky krčmu, ktorá ale nemala dlhé trvanie a približne po štyroch rokoch zanikla.

O jedno domové číslo smerom na juh bývala rodina Jožka Hanáčka. Bol poštovým doručovateľom, po bošácky počtár. Bol to veľmi príjemný, vysoko komunikatívny človek, ktorý principiálne nedokázal prejsť popri niekom bez toho aby sa neprihovoril. Som skoro úplne presvedčený, že to nedokázal ani keď sa stretol s deťmi. Možno aj to bol jeden z dôvodov, že mu nik nedokázal povedať Jožo.

Treba povedať, že priezvisko Hanáček je typické české meno a v podstate znamená názov obyvateľa povodia rieky Hané. Doplniť sa žiada aj skutočnosť, že pán Hanáček výborne hral na akordeón, teda chromatickú harmoniku.

V nasledujúcom dome bývala rodina Štefana Jurecha. Opäť išlo o veľmi príjemného, priateľského človeka a jeho celá rodina môže byť jednoznačne hodnotená rovnako. Aj keď jeho profesné zameranie je akoby kdesi skryté, bol to človek, ktorý

sa vedel prispôbiť takmer všetkému, dlhé roky pracoval v obecnej pálenici ale aj na JRD v pridruženej výrobe. Už ako chlapec som obdivoval určitý, nezmazateľný druh hrdosti, jemu vlastný. Nebola to však hrdosť nepríjemná, ale skôr jemu vlastná. Ako „dospelák“ som pochopil, že vlastne tá hrdosť mala svoje opodstatnenie v jeho rodine sa „vyskytovali“ také postavy, ako generál Jurech a Helena Jurechová, speváčka v SEUKU. Ale v I. svetovej vojne niekde pri Magente a Solferíne, teda v povodí rieky Piava padli štyria príslušníci tejto rodiny.

Domy, okrem domu Vladimíra Ondráška boli postavené na priestore, ktorý predtým, ako už bolo povedané, slúžil ako verejné priestranstvo a vlastnícky patril Krausovcom. Za Slovenského Štátu bol arizovaný a získali stavebné pozemky z neho vyššie menovaní, ktorí tu postavili obydlia pravdepodobne v rokoch 1943 – 1945. Arizácia bol systém preberania židovského majetku prívržencami nacizmu v Nemecku a v krajinách, ktoré spolupracovali s nacistickým Nemeckom. V kronike obce Bošáca z tohto obdobia sa uvádza, že bošáckej doliny bolo do koncentračných táborov odvedené 91 židov. Z nich sa vrátila len Katarína Schlesinger, rodená Sniger – jej otec bol miestny rabin. Pre úplnosť v rámci tejto problematiky treba uviesť, že vojnu, čo sme už nepriamo naznačili prežili v úkrytoch u ľudí na kopaniciach aj Edita a Ladislav Kraus s ich neterou Renátou, ale priam zázrakom aj Blanka Suranová narodená v r. 1923, teda na konci vojny oseemnásťročná slečna.

Nasledujúci dom v poradí sa začal stavať ešte v období prvého Československa a ukončený bol v roku 1942. Pozemok bol, ako najjužnejšia hranica pozemkov bohatej židovskej rodiny Krausovcov kúpený za pomoci vtedajšieho notára Róberta Bundu. Bunda sprostredkoval tento obchod ako protislužbu Jurajovi Rýdzemu, ktorý mu zabezpečoval spustenie mlyna do prevádzky. O arizácii židovského majetku vtedy zrejme ešte vôbec nebolo ani reči.

Hneď na začiatku treba povedať, že rodina Rýdzich sa podobne ako veľa ďalších dostala do Zemianskeho Podhradia, lebo pôvodne žili len tam, niekedy po roku 1620 z Českej Kutnej Hory. Meno, celkom pochopiteľne pod vplyvom politických a tým i jazykových zmien dnes má „rýdzo“ slovenský ráz. Ešte v roku 1784 pri inštalácii fary v Zemianskom Podhradí je jeden z reprezentantov tejto rodiny ako darca evidovaný : Adamom Riczy. Mená a priezviská sa vyslovovali i písali podľa úradného jazyka vrchnosti a tak niekedy podliehali zmenám. Vrchnosť, ktorá predsa „bola od Boha“ si nemohla lámať jazyky pre nejakého „biedneho“ občana.

Juraj Rýdzi narodený v r. 1908 teda na mieste dnešných domov č. 322 a 323 postavil dom z vlastnoručne vyrobených škvárových kvádrov v r. 1942. Bol to zrejme dnešnou vravou povedané hyperaktívny človek, v bošáckom nárečí „záhončivý“. Preložené do normálnej vravy veľmi usilovný. Bol, napríklad majiteľom troch výučných listov: strojný zámočník, nástrojár, podkovač. Zručnosti uvedených remesiel usilovne uplatňoval v svojej praxi, takže nebol pre neho problém, ako sme už uviedli opraviť mlyn ani postaviť takmer vlastnoručne dom, alebo opraviť mláčačku na obilie. Poškodenú požiarom ju totiž kúpil ešte počas vojny (samozrejme tej druhej svetovej) na Morave.

Že ju poškodil požiar nebol žiaden osobitný zázrak, veď bola poháňaná, ako je zrejme aj z fotografie, parným strojom, pod ktorým sa kúrilo drevom. Oheň, suché obilie, slama a plevy na veľkom priestranstve pri žatevej horúčave - a ak sa pritom ešte zdvihol nejaký vetrík, to neboli veci, ktoré by súbežne patrili k sebe! Jurkovi Rýdzemu, ako ho tu dôverne všetci nazývali sa to pri mlatbe obilia gazdom ani pánovi osvíčenému neprihodilo. Po víťazstve komunistov v 1948. roku musel zanedlho mláčačku odovzdať JRD, pravda mohlo ho uspokojovať len vedomie, že v tom nebol sám.

Nasledujúci dom v poradí tu stál zrejme od nepamäti. Bývala tu rodina Adamákovcov. Rudolf Behúl,

ktorý tu žil od chlapčenských rokov (jeho teta si ho osvojila) až do smrti pôsobil na mňa v chlapčenských rokoch celkom neopakovateľne. Prevaha ľudí, čo tvrdo pracovali na poli pôsobili unavene a ako sa hovorí u nás nemali hneď hubu otvorenú do smiechu. Pán Behúl naopak – všetko obrátil naruby a zo všetkého si urobil „srandu“,

presný opak jeho manželky – rodenej Jurišovej, ktorá sa v podstate vždy tvárla rozvážne a pokojne. Spolu tvorili pár, síce len drobných kravičkárov, ale žili pekne a ako sa zdalo, celkom spokojne.

Pred domom Behúlovcov, dnes Janečkovcov stojí kríž, takpovediac od nepamäti. Pôvodne bol drevený, Od roku 1946 je tento kresťanský monument z tuhého materiálu, zrejme je to kameň a betón. Počas procesii býval miestom zastavenia a modlitby.

Vo dvore nižšie bývali možno až tri rodiny, ale pamätám si len na dve. Napred to bol pán Jurika so synom, myslím, že boli bez akejkoľvek roličky, ale nič viac neviem povedať, hádam len to že o starom sa pošepkávali nie celkom dobré veci. Dvorania Gažovci boli veľmi pracovití, mali tuším viac detí, z nich Boženka bola moja rovesnička. Žiadneho väčšieho majetku tu tiež nebolo, zato pán Gažo si nerád nechal „brnkať po nose“ a v prípade že by sa tak malo stať radšej rázne zakročil.

Slimákovci hneď poniže žili veľmi pokojným životom majerčanov a svet akoby o nich ani nechyroval.

To isté nemožno povedať o nasledujúcej rodine Kozicovcov s prezývkou Zeman. Prezývka tu nebola žiadne rozlišovacie znamenie pre rodiny, resp. priesviská, čo ich neraz bolo ako maku v dedine. Išlo o potomkov známeho Janka Kozica – Vlka, ktorého český spisovateľ Alojz Jirásek opísal vo svojej trilógii ako husitského bojovníka a neskôr podhradského zemana.

Za mojich chlapčenských čias žil ešte starý pán Kozic. Pravda, až dnes si uvedomujem, že práve on mohol splňať prednostne určitú predstavu v chlapčenskej mysli, ba možno nielen chlapčenskej. Aj keď my, šibeničníci sme všetko brali len so „srandičkami“. Starý pán chodil pásť kravu, tam kde my zlotrilci kozy. Mal nádherné, vyčesané a dlhé biele fúzy (celkom podobné ako pán Masaryk) a práve tie boli predmetom nášho šibeničnictva. Jeden, zrejme najdrzejší z nás zakričal „ujček Zemanéch!“ Ujček „nespustili nahlucho“ a čiperne reagovali : „čo syn mój a čo sa najprv nepozdravíš?“ Provokátor znova zakričal : „plesknite tými fúziskami“ „Lotrisko mizerné šak já ťa dohoním a potom uvidíš“. Samozrejme z pnika, na ktorom sedeli sa nezdvihli. My lotri sme sa s chichotom rozprhli s nadšením akú sme mali „srandu“. Nuž aj takéto primitívne zábavky mali chlapi pred takmer sedemdesiatimi rokmi. Pravda počítačové hry ešte vtedy nik nevymyslel! Treba možno zdôrazniť, že ujček Zemanéch, narodený niekedy okolo 1875 sa vôbec neurážali na prezývku Zeman, bola to skôr vec hrdosti. Asi nebude veľkým omylom tvrdiť, že podobne to bolo aj s ich synom Jánom narodenom v r. 1908. To bol

šikovný človek, snažil sa aj o rôzne druhy podnikania, po rozbehnutí JRD robil šoféra nákladiaka a počas jedných prázdnin som mu robil závozníka.

Z jeho podnikateľských aktivít za zmienku stojí osobitne obchodovanie s ovocím. Zdôrazňujeme ju osobitne preto, že bola v podstate takpovediac verejnoprospešná. Prečo? Nakupoval od občanov ovocie, balil ho do prútených košíkov s obsahom asi 5 kg a expedoval, ako žiadaný tovar do Žiliny. V aktivitách tohto druhu bolo zapojené viac ľudí, čo sa na tomto obchode podieľali. Pochopiteľne, bola to veľmi cenná služba, osobitne pre najchudobnejších, veď nejaké to ovocie mal v podstate každý, pritom ako sa hovorí: najchudobnejší smrdeli korunou.

Vo vedľajšom dvore, dnešné číslo domu 326 býval, odkedy ja pamätám, Jožko Mažár. Má to úplnú analógiu s Jožkom Hanáčkom, veď kto by v Bošáci povedal tomuto človeku Jožo. Vždy s úsmevom, vždy s príjemným slovom, úslužný, zovíálny človek, tak to bol Jožko Mažár. A jeho Zuzka, ako vymaľovaná ružička, s vystupovaním

prinajmenšom úplne rovnakým. To bol párik – na pohľadanie. Lenže k veci! Jožko Mažár, narodený v r. 1920 vyrastal u starého otca Adama Mažára a tu aj rozložil svoju krajčírsku živnosť, pravda až po získaní absolutória krajčír a obchodník u Kleina v Novom Meste. S tou

Zuzankou sa tam v meste zoznámil tak isto. A tak spolu roztáčali kolesá šijacích strojov a „štrikovali“ svoje šťastie i rodinu. Nik o nich nemohol povedať to, čo sme konštatovali o Slimákovcoch o dva domy vyššie. „Svojom kvalitnou prácou a veselou, nekonfliktnou povahou pritiahli k sebe veľa ľudí rôzneho veku i povolania“, povedali o nich a na tom niet čo meniť!

Ing. Dušan Ochodnický, CSc.

Činnosť MO Matice slovenskej v Bošáci

Z príležitosti vyhlásenia „Roku Matice Slovenskej“ (od 05.02.2011 do 04.08.2013) tak, ako po minulých rokoch i v tomto roku, dala si naša Miestna organizácia MS do plánu v činnosti viaceré projekty na podporu kultúrnych aktivít pre rozvoj a upevňovanie vlasteneckého citenia.

V spolupráci Občianskeho združenia Ratolesť Haluzice, ZO Jednoty dôchodcov Slovenska (JDS) Bošáca, pri finančnej podpore Matice slovenskej v Martine, zorganizovala naša členka výboru MO MS, odborná cvičiteľka p. Žofia Hrančová športové podujatie (dňa 19.6.2012) pre deti predškolského veku z MŠ Bošáca, Zemianske Podhradie a deti s rodičmi z domácností pod názvom „Sokolský vietor do materských škôl – IV.ročník „ v telocvični ZŠ L.V.Riznera v Bošáci.

Pri organizačnej pomoci uvedených organizácií boli deti rozdelené na menšie skupiny, aby nemuseli dlho čakať na stanovištiach a s nadšením mohli zdolávať rôzne športové prekážky na lavičkách, rebrinách, žinenkách, švédskych debnách, fit loptách, tuneloch, priestorových prekážkach a trampolíne. Po hodinovom cvičení deti boli odmenené malými balíčkami od sponzorov (napolitánky, lízatka, keksíky, jabĺčka) pri občerstvení od OZ Ratolesť Haluzice.

Z finančnej podpory MS dostali MŠ vecné ceny – pracovný materiál pre deti (na kreslenie, maľovanie, modelovanie) kancelársky papier a pod.

Materské školy a deti s rodičmi dostali diplomy za účasť na podujatí.

Veríme, že uvedené podujatie bude deti viesť k ich zdravému spôsobu života pri pestovaní a prehlbovaní športového ducha, upevňovaní kondície tela, vytváraním a podporovaním vzťahu k aktívnemu pohybu a ku kolektívnej spolupráci.

Pri dobrej spolupráci s riaditeľkou ZŠ L.V.Riznera p. Annou Majerovou dali sme do plánu činnosti poriadanie viacerých besied pre žiakov

II.stupňa vzdelávania (5. až 9. ročník) v dopoludňajších hodinách uvoľnením posledných dvoch hodín vyučovania a pre občanov, matičiarov a sympatizantov v popoludňajších hodinách v KD v Bošáci, pri finančnej podpore MS, nasledovné témy projektov – besedy na podporu kultúrnych aktivít pre rozvoj a upevňovanie vlasteneckého citenia:

1. História a poslanie MS so spisovateľskou činnosťou Drahošlava Machalu (rodák zo Zemianskeho podhradia) – člena prezídia MS v Martine – dňa 19.10.2012.

2. O živote a skutkoch svetovo uznávaného politika Alexandra Dubčeka, spojená s filmovými zábermi v prítomnosti najbližšieho priateľa prof. Ivana Láluhu – dňa 14.10.2012.

3. O jazykovedcovi, kodifikátorovi spisovnej slovenčiny Antonovi Bernolákovi – spojená s filmovými zábermi v prítomnosti riaditeľa Národného biografického ústavu v Martine Doc. PhDr. Augustína Maťovčika, Dr.Sc. – dňa 5.12.2012.

4. Medzinárodný význam vodného diela Gabčíkovo – Nagymaros, v prítomnosti Ing. Pavla Dudu (rodák zo Zem.Podhradia) ako blízkeho spolupracovníka prof. Júliusa Bindera – v pláne na I.Q.2013.

Na už prevedené besedy boli vykonané OU Bošáca a Zemianske Podhradie rozhlasové oznamovacie relácie ako i písomné oznamy na určených reklamných miestach, no však bohužiaľ pri každej účasti žiakov (83) nebývala v KD Bošáca ani polovičná účasť občanov. Nie je to na hanbu, iróniu v záujme národného uvedomenia?

Pre nášho kolektívneho člena divadelného krúžku „Rozmarín v záujme ochrany a rozvoja kultúrneho dedičstva (v r. 2010 mal DZ 100. výročie), ako aj pri podpore obetavého vedenia p. Jána Wittkaja, dobrého nasledovníka Mgr. Jána Juráka, podarilo sa nám zabezpečiť finančnú podporu MS pre zakúpenie technického vybavenia – ozvučenie, pre kvalitnejšie zaistenie divadelného prostredia, prípadne estrádného vystúpenia.

Na výročnej členskej schôdzi MOMS v Bošáci dňa 31.3.2012 bol jednomyšľavo schválený všetkými prítomnými návrh pre Mgr. Jána Juráka za „Čestného predsedu MO MS“ za jeho bohatú kultúrne – osvetovú činnosť, pri spisovateľskej, skladateľskej a režijnej práci mnohých divadelných hier a za zakladateľskú a dlhoročnú záslužnú prácu tajomníka a predsedu MO MS v Bošáci.

Ing. Zamec Stanislav
predseda MO MS v Bošáci

KATARÍNA, KATKA, AKO CUKOR SLADKÁ

Pri príležitosti tohto pekného slovenského mena, sme si dôchodcovia v Zemianskom Podhradí dňa 23. novembra 2012 pripravili pekné

posedenie spojené s občerstvením o ktoré sa postarali ochotné dôchodkyne. Napiekli zákuskov, navarili sme si vínka a sychravé jesenné

popoludnie nám neprekážalo.

Prišiel medzi nás aj pán starosta, ktorý sa k nám prihovril a odpovedal na otázky týkajúce sa rozvoja našej obce.

Veríme, že prítomné babičky a dedkovia boli spokojní, za ktorých sa slovami vďaky prihovrila Mgr. Elena Kubíková a zároveň nám všetkým popriala veľa zdravia a úspechov do roku 2013.

Výbor JDS, Zemianske Podhradie

OKTÓBER- MESIAC ÚCTY K STARŠÍM

Oktober – mesiac, kedy sa nám jeseň predstavuje vo svojej plnej kráse. Teplé dni striedajú chladné noci, občas poprší a my zbierame plody svojej práce i tie, ktoré nám príroda nadelila.

Ľudský vek je ako ročné obdobie. Jar, leto, jeseň, zima – detstvo, mladosť, dospelosť a seniorský vek, alebo ak chcete tak staroba. Dňa 20. októbra sa uskutočnilo v kultúrnom dome stretnutie s ľuďmi, pre ktorých je jeseň života obdobím zbierania plodov, ktoré si po celý svoj život statočne pestovali a teraz sa z nich tešia. Starosta obce v spolupráci kultúrnou komisiou a obecným zastupiteľstvom sa pričínili, že popoludnie bolo krásne, účastníci spokojní a usmíati. Slávnosť sa začala tradične – príhovorom starostu obce M.Zámečníkom, prednesom básne Moniky Rýdzej a Ninky Kosovej. Najmenší z Materskej škôlky pod vedením pani učiteľiek prejavili svoju lásku k starým rodičom básničkami a piesňami. Ďalej v programe vystúpili naši noví občania - rodina Betáková a Kolarovičová. Svojím spevom, tancom a hudobným doprovodom na harmonike, a hlavne vystúpením svojich detí spríjemnili nedeľné popoludnie. Všetci – starší i mladší sme sa rozchádzali dobre naladení zo stretnutia, ktoré malo atmosféru domácej lásky a pohody.

Pracovníčky OcÚ Zem. Podhradie

Dôchodcovské aktivity zamerané na turistiku, šport i vzdelávanie

12.9.2012 sme mali spoločenské posedenie v KD Zabudíšová pri vynikajúcom guláši, ktorý nám navarili manželia Zacharovci. Pravdaže nechýbali nám ani chutné koláčiky od našich šikovných dôchodkyň. Po pohostení a informácii predsedu o ďalšej činnosti našej organizácie, sme voľný čas využili na prechádzku po Zabudíšovej, odkiaľ je pekný výhľad na Melčickú dolinu a na Považie.

21. 9.2012 o 14,00 hod. sme sa zišli v telocvični ZŠ s MŠ L.V. Riznera v Bošáci v športovom úbore. Prečo? No aby sme po spoločnej rozcvičke absolvovali rôzne športové disciplíny, ktoré nám pripravili naši organizátori p. Žofka Hrančová a p. Ján Juráček. Dôchodkyne z Novej Bošáče nás milo prekvapili vlastnou

gymnastickou skladbou pod vedením p. Anky Ochodnickej. Aj cvičebné úbory si samy ušili. Tak sme si schuti a podľa vlastného výberu športové disciplíny zašportovali, chvalabohu bez úrazu.

V jeden septembrový slnečný deň sme išli aj s dôchodkyňami z Novej Bošáče a zo Zem. Podhradia na turistiku do neďalekých Haluzíc. Zlákala nás novozriadený Lesný náučný chodník, ktorý vedie

dnom Haluzickej sútesky –tiesňavy. Prístupný bol ešte minulý rok zásluhou organizácie Lesy SR, odštepny závod TN.

Čo predchádzalo otvoreniu lesného náučného chodníka? Tiesňavu bolo treba najskôr očistiť od hromady odpadkov. Kto to urobil? Nuž obeťaví občania i študenti pod vedením ŠL –SR. Patrí im za to srdečná vďaka.

Naše turistické putovanie začalo pri Obecnom úrade Haluzice. V blízkosti sú informačné tabule. Po pohodlnej poľnej ceste sme sa dostali k zrúcaninám Haluzického románskeho kostolíka. Nádherný výhľad na pohorie Inovca, údolie Váhu, múry hradov Beckov a Tematín nás priamo vyzvali k zamysleniu nad históriou slovenského národa. Po ceste okolo cintorína sme sa dostali cez lúku plnú kvetov až do ústia tiesňavy k najväčšej prehrádzke postavenej ešte v roku 1926. Odtiaľ sme pomaly a opatrne putovali hore tiesňavou a obdivovali očistené a obnovené kamenné stupne, prahy a prehrádzky na zachytávanie dažďovej vody. Svieža vegetácia, ktorá pokrýva dno a svahy tiesňavy nám vytvára príjemnú klímu počas horúceho dňa. Úctu a obdiv vzbudzujú stromy siahajúce do výšky niekoľko desiatok metrov porastené brečtanom.

Tak sme v pohode absolvovali 1,15 km dlhý Lesný náučný chodník, ktorý je vhodný pre všetky vekové kategórie. Odporúčam všetkým, ktorí majú radi turistiku a citlivý vzťah k prírode.

Po bohatej septembrovej činnosti sme sa koncom októbra stretli v bare Tornádo. Predseda našej organizácie p. Ján Wittkay pozval medzi nás vzácneho hosťa, Ing. Vladimíra Králiku, predsedu PD Bošáča. V družnej besede sme sa dozvedeli o nových aktivitách členov PD. Sme radi, že PD napreduje a poskytuje mnohým našim občanom istú prácu.

Je tu predvianočné obdobie. My dôchodcovia sa tešíme na predvianočné posedenie v KD Bošáča, ale predovšetkým na vianočný program v Múzeu Bošáckej doliny, ktorý každoročne pripravuje Obec Bošáča a Kultúrna komisia.

*Mgr. Anna Rýdza
Členka výboru JDS Bošáča*

Správa z podujatia pre deti predškolského veku „Sokolský vietor do materských škôl IV. ročník“

*Miestny
odbor MS
Bošáča,
Občianske
zdrúženie
Ratolesť
Haluzice,
Základná
organizácia
Jednoty*

dôchodcov Slovenska Bošáča a vďaka finančnej podpory Matice slovenskej zorganizovali pre deti predškolského veku dňa 19.6.2012 športové podujatie pod názvom „Sokolský vietor do materských škôl - IV. ročník.“ v telocvični ZŠ a MŠ L. V. Riznera v Bošáci. Akcie sa zúčastnilo 35 detí z MŠ Bošáča, 30 detí z MŠ Zemianske Podhradie a 8 detí s rodičmi. Podujatie začalo spoločnou rozcvičkou za sprievodu hudby. Po krátkej rozcvičke sa pripravili rôzne športové stanovišťa. Deti boli rozdelené do skupín a s nadšením zdolávali rôzne športové prekážky. Cvičilo sa na lavičkách, rebrinách, žienkach, švédskych debnách, fit loptách, tuneloch, priestorových prekážkach, trampolíne. Po cvičení deti boli odmenené malými balíčkami od sponzorov/ napolitánky, keksíky, jabĺčka .../. Za finančnej podpory Matice slovenskej materské školy boli odmenené pracovným materiálom pre deti / výkresy, farbičky, pastelky, plastelína na modelovanie, kancelársky papier a pod./. Materské školy a deti s rodičmi dostali diplomy za účasť na podujatí. Malinovsky pre deti zabezpečilo OZ Ratolesť Haluzice. Veľká vďaka patrí sponzorom Potraviny DARIA - N. Mesto n/V, Mäso, údeniny Juraj Brezovák N. Mesto n/V., Falcon - N. Mesto n/V., Ovocie zelenina Kollárik N. Mesto n/V., ktorí prispeli na občerštenie a balíčky pre deti. Tlačiareň Tising s.r.o. N. Mesto n/V. zabezpečila sponzorský diplomy. Priestory telocvične poskytla ZŠ a MŠ L. V. Riznera Bošáča zdarma. Ďakujeme Matici slovenskej za finančnú podporu, OZ Ratolesť Haluzice a Základnej organizácii JDS Bošáča za organizačnú pomoc, ako aj niektorým rodičom za pomoc. Toto podujatie má veľkú popularitu medzi deťmi predškolského veku, pretože majú možnosť si zašportovať vo veľkých priestoroch telocvične s využitím rôzneho náčinia i náradia, ktoré bolo pre nich pripravené.

Spracovala: Žofia Hrančová

Najlepšia zabijačková kapusta

Tradícia spoločnej spolupráce Mikroregionov Bošáčka a Biele Karpaty bola zachovaná aj v tomto roku, konaním IV. ročníka Slováckej jaternice v Trenč. Bohuslaviciach dňa 1. septembra 2012. Obec Zem. Podhradie súťažila v tomto obzadení: Pavol Hulvák, Vladimír Ochodnický, Miloš Lobík, Peter Uko a starosta obce Miroslav Zámečník. Naši másiari získali ocenenie za najlepšiu zabijačkovú kapustu, ktorej šéfkuchárom bol Miloš Lobík. Dokonca stihli v rámci výroby zabijačkových špecialít pripraviť pre poľovníkov z PZ Bošáca pekné prekvapenie. Za spevu a doprovodu harmoniky odovzdali poľovníkov krásny darček. Všetci sa príjemne zabavili a družne zaspievali zopár ľudových piesní.

Ďakujeme všetkým zúčastneným pri výrobe zabijačkových špecialít, za obetavosť, pomoc pri reprezentovaní našej obce a tešíme sa na V. ročník, ktorý sa bude konať v roku 2013 v obci Březová.

OcÚ Zem. Podhradie

55 rokov činnosti PD Bošáca

Dňa 25.11.2012 sa uskutočnila v priestoroch Obcej knižnice Bošáca výstava na tému - Vznik a vývoj PD Bošáca.

Účastníci výstavy si mohli prezrieť históriu družstva z dokumentov a z množstva fotografií, ktoré zachytávajú práce a rôzne udalosti za 55 rokov činnosti PD Bošáca.

Pri tejto príležitosti boli pozvaní členovia družstva, ktorí v rokoch 1957 – 1959 do družstva vstúpili a odpracovali v ňom celý svoj produktívny vek na posedenie, pri ktorom im predseda družstva Ing. Králik odovzdal Pamätné listy a poďakoval za ich prácu pri budovaní PD Bošáca.

O výstavu bol veľký záujem a prišlo si ju pozrieť už cez 300 občanov. Okrem toho sa na výstavu prišli

pozrieť aj žiaci ZŠ a MŠ.

Touto cestou by som chcela poďakovať všetkým, ktorí mi pomohli pri príprave tejto výstavy a to – predsedom PD Bošáca Ing. Králikovi a pani Anne Kozáčkovej za pomoc pri získavaní materiálov, slečne Táne Helíkovej za pomoc pri získavaní materiálov a aranžovaní samotnej výstavy. Ďalej chcem poďakovať všetkým, ktorí z rodinných archívov poskytli fotografie a to – rod. Mizerákovej z Haluzíc, rod. Adámaťovej a Pažitnej z Zabudišovej, z Bošáca - rod. Čačíkovej, Žáčikovej, Adámaťovej, Kozáčkovej a Dzurákovej, pani Emílii Kadlecovej, Márii Kusendovej a Alžbete Brdovej.

Ing. Radošová Ľudmila

Pod'akovanie divadelnému súboru Rozmarín

Na jar tohto roku sme mali možnosť v Kultúrnom dome v Bošáci byť na premiére novej divadelnej hry od Ferka Urbánka pod názvom Pani richtárka, ktorú nacvičili naši divadelníci. Krásna hra z dedinského prostredia potešila všetkých divákov.

Počas nasledovných mesiacov náš divadelný súbor odohral ďalších šesť predstavení tejto veselohry, s veľkým úspechom na Lubine, v Adamovských Kochanovciach a v

d'alsích obciach. V súčasnosti už naplno pripravuje ďalší, tentokrát jubilejný desiaty ročník Bošáckych baveničiek, ktoré budú mať premiéru v januári.

Touto cestou Obec Bošáca a Kultúrna komisia obce ďakuje nášmu divadelnému súboru za krásnu reprezentáciu, obetovaný voľný čas pri hodinách nácvikov a za obohatenie kultúrneho života v našej obci. Veľké poďakovanie patrí všetkým našim hercom. No dúfam, že ostatní sa nebudú cítiť dotknutí keď vyzdvihnem obetavú prácu p. Magdy Čačíkovej. Teta Magduška nielen že úžasne hrá, stará sa o divadelnú skúšobňu, ale predovšetkým vytvára množstvo nádherným kostýmov pre všetky divadelné hry a Baveničky. Ohotne pracuje pri všetkých obecných akciách a mohla by byť príkladom pre nás ostatných.

Všetkým Vám prajeme veľa zdravia, elánu a dobrých nápadov.

Za kultúrnu komisiu obce Helíková Táňa

Vianočná výstava ručných prác klientok DSS

Sviatočnú vianočnú atmosféru sme si navodili takmer o mesiac skôr ako budú skutočné Vianoce a to vďaka krásnej výstave ručných prác klientok Domova sociálnych služieb v Zem. Podhradí, ktorá sa konala dňa 28.11.2012 v KD.

Podobné výstavy sa stávajú už tradíciou vďaka ktorej sa majú klientky DSS možnosť zviditeľniť na verejnosti. Na výstave predviedli vyššvané obrusy, pletené ponožky, výrobky zo sadry, papiera, dekorácie z prírodných materiálov a pod.

Nechýbali ani pekne vyzdobené stromčeky a vianočné dekorácie z ktorých mali najväčšiu radosť najmä najmladší návštevníci.

Výstava sa tešila veľkej návštevnosti nielen domácich obyvateľov, ale aj príbuzných klientok a ľudí z okolitých obcí. Taktiež prišli výstavu podporiť

zamestnanci Trenčianskeho samosprávneho kraja - odboru sociálnej pomoci.

Všetkým účastníkom srdečne ďakujeme a tešíme sa na ďalšie stretnutia v budúcnosti.

OcÚ Zem. Podhradie

Staroba má krásnu dušu

Obec Bošáca a kultúrna komisia obce pripravila pri príležitosti Októbra – mesiaca úcty k starším, nedeľné popoludnie pre našich skvelých seniorov. Zahrala a zaspievala dychová hudba Bošáčanka, prihovoril sa pán starosta, svojim programom potešili starých rodičov deti zo základnej a materskej školy. Krásne piesne nám v sprievode harmonikára zaspievali členky folklórneho súboru Kolovrátk z Melčíc - Lieskového. Ďakujeme všetkým účinkujúcim za krásny program. Prijemné nedeľné popoludnie pri počúvaní Bošáčanky a Kolovrátku pohladilo „dušu“ všetkým našim seniorom. Prajeme Vám ešte raz veľa zdravia. Sme radi že Vás máme.

Niet nad domácu zabíjačku

V sobotu 1. septembra sa všetci nadšenci pre výrobu zabíjačkových špecialít stretli už po štvrtýkrát na spoločnom podujatí obcí Březová a Tr. Bohuslavice pod názvom Slovácka jaternica. Túto krásnu myšlienku spoločnej spolupráce a súťaže družstiev z Mikroregiónu Bošáčka a Bíle Karpaty vymyslel bývalý starosta Trenč. Bohuslavíc p. Ľubomír Tinka. Tradíciu sme dodržali i toho roku, kedy sa konala súťaž v Trenč. Bohuslaviciach. Bošáca súťažila v zložení: Braňo Vajda, Daniel Juráček a priateľka Svätka Swaczynová, Tomáš Janega, Majo Janega s priateľkou Jarkou Breznickou, Ján Helík, Táňa Helíková, Oľga Helíková. Získali sme ocenenie za výborný jägerčák. Ďakujeme všetkým zúčastneným za pomoc, obetovaný voľný čas a tešíme sa o rok na Březovej.

Obecný úrad Bošáca

Kvapka krvi Bošáckej doliny

Darovanie krvi je jednou z činností Slovenského Červeného kríža. Jeho hlavnou úlohou je oslovovať a vychovávať budúcich darcov krvi, organizovať odbery krvi a oceňovať za mnohonásobné darovanie krvi.

Všetky tieto aktivity sa organizujú formou projektov a kampaní zameraných na darovanie krvi v spolupráci s Hematologicko - transfúznymi oddeleniami a Národnou transfúznou službou SR. Aj základná organizácia SČK v Bošáci už pravidelne organizuje odber krvi v našej obci.

Dňa 29. októbra 2012 sa v Kultúrnom dome v Bošáci uskutočnil odber krvi mobilnou jednotkou Národnej transfúznej služby pod názvom Kvapka krvi Bošáckej doliny. Darovanie krvi je skutočným „darom života“,

ktorý zdravý jedinec môže poskytnúť ľuďom chorým a po úrazoch. Je to veľmi prospešný, bezpečný a jednoduchý ľudský krok.

Krv darovali: Páčeková Lenka, Rosinová Lucia, Záhora Juraj, Nedbal Juraj, Hujikova Martina, Laffayová Zuzana, Čadová Barbora, Čado Tomáš, Fabiánová Paulína, Janušik Michal, Kozic Michal, Čepec Marián, Kopunec Jozef, Karlík Ján, Benková Lucia,

Kusenda Peter, Kusendová Miroslava, Polák Martin, Peťovský Roman, Dendis Miroslav, Frindrichová Andrea, Hodál Ján mladší, Kabelík Jaroslav mladší, Čepcová Miriam, Dubcová Barbora, Potočný Vojtech, Synaková Michaela.

Darovanie krvi je prejavom ľudskosti a malo by byť bežnou súčasťou nášho života. Veď nikto z nás nevie, kedy bude on alebo niekto z jeho blízkych krv potrebovať.

Všetkým darcom ďakujeme.

Obecný úrad Bošáca

Malí motýlikovia a „šikovnice“

Úsmev v detských očiach

Uplynul viac ako rok, čo sa na bošácke hody otvoril Detský kútik Motýlik na Obecnom úrade u nás v Bošáci. Spočiatku bol záujem o návštevu a pobyt v našom kútiku veľký, no časom upadol, čomu určite prispelo aj krásne počasie na jar a v lete, kedy rodičia so svojimi ratolesťami trávili svoj voľný čas pochopiteľne radšej vonku. S prichádzajúcou jeseňou sme sa rozhodli vytvoriť pre naše deti znova priestor na cvičenie, oddych a pobyt v kolektíve rovesníkov. Každý pondelok si deti predškolského veku môžu chodiť v sprievode rodičov, či starých rodičov zacvičiť ľahkú gymnastiku do priestorov telocvične Základnej školy L. V. Riznera v Bošáci v sprievode kvalifikovanej cvičiteľky Žofky

Hrančovej.

Tvorivé dielne pre detičky v Detskom kútiku Motýlik sú priestorom, kde detská fantázia nemá hranice. Deti tu zažijú veľa zážitkov, radosti, tvorivosti a zábavy. Tvorivé dielne majú veľký vplyv na rozvíjanie osobnosti detí, rozvíjajú ich myslenie, fantáziu, trpezlivosť, radosť z vlastnej tvorby a nadobúdajú už od malička estetické čítanie. Každý utorok v čase od 15.30 do 17.00 hod. môžu Vaše deti tvoriť, hrať sa

a zabávať v spoločnosti svojich rovesníkov s pomocou Žofky Hrančovej a Vás - ich rodičov. Budeme radi, ak Vás bude stále viac a viac.

Ak máš chuť tvoriť a máš rada ručné práce, príď medzi nás

Ako každá obec, aj Bošáca má svoju kroniku. Pri listovaní jej obsahom, ma upútali informácie o rôznych zaujímavých činnostiach, ktoré sa v minulosti u nás robili. Pri čítaní zápisov o kurzoch varenia, pečenia či zdobenia medovníkov, ktoré absolvovali kedysi ženy, som musela skonštatovať, že v našej obci niečo takéto chýba. Miesto, kde by sa dievčatá a ženy stretávali, tvorili a vymieňali si svoje zručnosti. Miesto, kde citlivá ženská duša na chvíľu zabudne na všetky bežné povinnosti a v kruhu príjemnej spoločnosti popustí uzdu svojej fantázie pri rôznych ručných a remeselných prácach. A tak myšlienka na spoločné stretnutia sa premenila na skutočnosť. Každý piatok v čase od 18.00 do 19.30 hod. sa stretávame v Kultúrnom dome v Bošáci a na tvorivých dielňach pre ženy. V súčasnosti sa učíme a pripravujeme rôzne vianočné dekorácie a ozdoby, ktorými si spestríme náš domov pri príležitosti vianočných sviatkov. Touto cestou pozývame aj ďalšie ženy „šikovnice“, aby prišli medzi nás.

Helíková Táňa

**„Mikuláš je dedko starý,
vie on robiť veľké čary.
Nadelí ti radosti,
čičmu plnú sladkostí.“**

A tak to bolo aj tento rok. Deti v nádeji očakávali príchod Mikuláša, ktorého privítali vonku pred kultúrnym domom. Mikuláš prišiel na konom záprahu v sprievode anjela, čerta a zvieratiek. Po zvítaní sa s deťmi všetkých pozval do kultúrneho domu kde mal pripravené darčeky. Deti sa nezabudli vzácnemu hosťovi poďakovať za sladkosti piesňami, básničkami a predsavzatiami, že budú po celý budúci rok dobré ...

OcÚ Zem. Podhradie

Futbalové derby na Zabudišovej

V sobotu 21.7.2012 od 17:00 hod. bol na Zabudišovej futbalový sviatok. Po dlhých rokoch sme opäť zorganizovali tradičný derby zápas Zabudišová-horný koniec versus Zabudišová-dolný koniec. Na súpiskách družstiev bolo spolu 30 hráčov, a tak bolo možné uskutočňovať časté striedania.

V zostavách mužstiev bolo aj viacero chalupárov a našich hasičov z Ivanoviec-doliny. Na ihrisku pri Pohnitve sa hralo systémom 4 x 20 min., po 6 hráčov v poli plus brankár, mužstvá boli rozlíšené farebnými tričkami, ktoré si každý hráč uhradil v 6 eurovom štartovnom. Lepšie začali hornokončania, keď prvý gól zavesil ich najlepší hráč Milan Lipták - bývalý futbalista Melčíc-Lieskového, no to bolo z ich strany na dlhú dobu všetko. Dolnokončania sa rýchlo otriasli a otočili zápas vo svoj prospech, keď využili

hlavne bratia Janegovci - profesionálni futbalisti Bošáce mnohé zaváhania súperových brankárov a prečíslenia obrany. A keď hráči horného konca nepremenili množstvo

šancí, tak sa zápas skončil jednoznačným výsledkom 10:3 pre dolný koniec. K spokojnosti všetkých účastníkov tento súboj rozhodoval bývalý vynikajúci bošácky brankár Peter Janega st. Zápas si prišlo pozrieť vyše 120 divákov z radov miestnych obyvateľov, dolinárov a chalupárov, čím vytvorili tomuto duelu vynikajúcu kulisu. Spolu s hráčmi sa

zúčastnilo tejto vydatenej športovej akcie rekordných 150 ľudí!!!

Pre účastníkov bolo pripravené občerstvenie v podobe čapovaného piva, kofoly, výborných oškvarkových pagáčov, ktoré napiekla Vierka Kalaberová a len sa tak po nich zaprášilo... Taktiež upiekla pre futbalistov domácu klobásu, ktorá sa podávala po zápase.

Podakovanie za sponzorské dary - oškvarkové pagáče, kosenie ihriska, kofolu, keksíky, chipsy, dovoz piva a ovocné destiláty patrí rodinám Kalaberovej, Uhrinovej, Marečkovej a Struhárovej. Podrobnú obrazovú dokumentáciu zo zápasu nájdete na stránke www.nasazabudisova.webnode.sk. Už teraz sa všetci tešíme na jarnú odvetu.

Ing. Jaroslav Struhár

Tradicie Vianoc

Domov sociálnych služieb- Zem. Podhradie sa zapojil do IX. ročníka krajskej prehliadky kultúrnych programov klientov zariadení sociálnych služieb - „Trenčiansky Omar“, ktorá sa uskutočnila dňa 15. novembra 2012 v CSS Sloven - Slávnica. Tento rok sa akcie zúčastnilo celkom jedenásť zariadení. DSS - Zemianske Podhradie sa prezentovalo vystúpením „Tradicie Vianoc“. Týmto predstavením priblížili klientky staré zvyky, ktoré sprevádzali Vianoce už v dávnej minulosti.

OcÚ Zem. Podhradie

Hurá do knižnice

V poslednej dobe záujem o knihy poklesol, ľudia málo čítajú a radšej využívajú internet alebo pozerajú televíziu. Akčné seriály a reality šou sa stali súčasťou nášho každodenného života, ale dobrú knihu nám nikdy nemôžu nahradiť. Veľa ľudí možno ani nevie aká knižnica je v obci Zem. Podhradie. Knižničný fond predstavuje 3150 zväzkov literatúry.

Z toho je - 352 zväzkov odbornej lit. pre dospelých

1327 zväzkov krásnej lit. pre dospelých

150 zväzkov odbornej lit. pre mládež

1321 zväzkov krásnej lit. pre mládež.

Knihy sú uložené v regáloch podľa obsahu literatúry a sú voľne prístupné pre všetkých čitateľov.

Knihy nám pomáhajú formovať naše konanie, usmerňujú nás na ceste životom a učia nás spolunažívať v láske s našimi blízkymi. Ktoré sú to knihy? To zistíte ak sa stanete čitateľmi našej knižnice, ktorá je pre verejnosť otvorená každý štvrtok od 13.00 hod. do 16.00 hod. Výber kníh je bohatý pre deti aj dospelých.

Ing. Radošová Ludmila

dokončenie z 1. str

Na námestí sa uskutočnila prezentácia kompostérov a separácie odpadov, pre deti bola pripravená trampolína a skákací hrad. V informačnom centre si každý kto mal záujem, mohol pozrieť výstavnú expozíciu histórie našej obce i Bošáckej doliny prostredníctvom fotografií s popisným textom, ktorú pripravil PaedDr. Daniel Bradáč.

Pri tejto akcii spolupracovali: Anna Kosová, Miroslav Pöstenyi, Inka Pöstenyi, Martina Hulínková, Táňa Helíková, Daniel Bradáč, Alica Juráčková, Žofia Hrančová so sestrou, chlapani Karlíkovi Jana Thielová.

Sobotné futbalové dianie

Futbal tiež patrí neodmysliteľne k našim hodom. V sobotu odohrali svoj zápas dorastenci OŠK Bošáca proti Trenčianskej Turnej a prehrali 0-1. Najväčšiu pozornosť však určite pútal tradičný futbalový zápas „starí páni“ Bošáca - Limbach, ktorý skončil víťazstvom domácich 2:1. Pre všetkých futbalistov i fanúšikov pripravilo OŠK Bošáca guláš.

Hodová veselica

Hodovanie a zábava pokračovala do bieleho rána v Kultúrnom dome v Bošáci pri cimbalovej hudbe Babica z Hluku. V príjemnej vidieckej atmosfére sa zabávali všetky generácie. Potešila určite bohatá tombola s hlavnou cenou pečeným prasaťom, ktoré venovalo PD Bošáca. Zároveň ďakujeme všetkým sponzorom, ktorí podporili túto akciu: Obec Bošáca, PD Bošáca, Kusenda okná s.r.o., Penzión Žákovíc, Drogéria Jurčáková, Bošácka reštaurácia – p. Ján Ďurina, Kvetinárstvo Zelený deň – Ing. Tatiana Fraňová, Bošácka pálenica, Obec Březová, Potraviný KUMIPEK, Opus Nové Mesto n. Váh., pani Radošová, Čaba bar, Comtec. Za pomoc ďakujeme: Katarína Jakubíková, Inka Pöstenyi, Jana Thielová, Alica Juráčková, Martina Hulínková, Táňa Helíková, Miroslav Pöstenyi, Mária Chovanec, Ján Hodál, Jozef Svoboda, rodina Karlíková, Miroslava Kozičová, Tomáš Marták, Sima Gavendová.

Nedeľa v múzeu Bošáckej doliny - Čie sú hody? Naše hody!

Ked' sme sa už dopracovali do múzea nedá nespomenúť, že naše múzeum dostalo nádherný hodový darček v podobe krásnej novej fasády a elektriky. Veľká vďaka patrí chalanom – maliarom, a samozrejme nášmu skvelému elektrikárskemu tandemu Daniel Gelo a Miroslav Postenyi ml. Ďakujeme. Naš gazdovský dvor bol už od rána plný života. Kúrilo sa v peci, šúpala sa

cibuľa, krájali zemiaky, pripravovalo sa posedenie, priestor pre remeselníkov, vystúpenia ... Množstvo drobnej práce, ktorú sme zvládli vďaka všetkým pracovitým a usilovným ľuďom.

Príprava guláša zaberie hodiny a hodiny... za jeho uvarenie ďakujeme gulášmajstrovi Jánovi „Cvernovi“ Helíkovi a jeho pomocníkom menovite: Braňo Vajda, Alica Juráčková, Rasťo Juráček, Tomáš Janeža, Mária Figurová, Daniel Bradáč, Mária Chovanec.

Tradičným jedlom v Bošáci boli v minulosti aj beneše. Za ich prípravu vďaka Magduške Čačíkovej a Mirke Kozičovej, ktoré všetkým návštevníkom ukázali ako sa tento sladký pokrm pripravoval. Slivkové gulky už neodmysliteľne patria k bošáckym hodom. Toho roku boli tiež výborné a len sa po nich „zaprášilo“. „Šúlal“ kto išiel okolo, to najviac Eva Adamaťová, Alica Juráčková, Veronika Vavrová, Zdenka Karlíková, Gabika Ečegi. V peci sa už po niekoľkokrát piekol starým spôsobom domáci chlieb vďaka šikovnému pekárovi Borisovi Podhradskému a za pomoci Pekárne Mor. Lieskové. O občerstvenie účinkujúcich a návštevníkov sa starala šikovná partia z nášho výčapu v zložení: Marek Brezovák, Mirka Matejíková, Rasťo Korytár, Veronika Vavrová, Mária Žáčiková, Žofia Hrančová so sestrou. Všetkým veľmi pekne ďakujeme za pomoc.

Remeselný jarmok bol i tento krát veľmi pestrý, každý si mohol nájsť medzi výrobcami čo ho zaujímalo a bolo jeho srdcu blízke. Hrnčiarka, krosnárika, kováč, výšivkárka, paličkárka, košíkar, rezbár, píšťalkár .... tí všetci a ďalší predvádzali svoje umenie v tradičných remeslách našich predkov. Medzi nimi nechýbala Katka Jakubíková s krásnymi medovníkmi a Inka Pöstenyi, ktorá predávala drevené výrobky od Papalovcov. O ich pohodlie sa starali Zuzka Kusendová a Ján Wittkay.

Pri dobrovoľnom vstupnom a v našom informačnom stánku boli pre Vás Tomáš Marták, Patrícia Denková a Sima Gavendová. Na chod kultúrneho programu dohliadal a so súbormi spolupracoval Janko Karlík.

Pre deti sme i tu pripravili zábavu vo forme skákacieho hradu a trampolíny, ktoré boli umiestnené v areáli Bošáckej pálenice, ďakujeme. Pre deti i dospelých tu bola však ešte jedna atrakcia, možnosť odvieť sa zadarmo na konskom záprahu, za čo veľmi ďakujeme Vojtovi Vrablíkovi z Lopenika.

Samotný kultúrny program bol veľmi pestrý. Folklórne tradície, piesne, tance a muziku tentokrát prezentovali: FS Nezábudky z Drietomy, FS Dúbrava z Březovej, FS Kolovrátky z Melčíc Lieskového a cimbalová muzika Turanček zo Starej Turej. Za nádherný program im veľmi ďakujeme a tešíme sa na ďalšiu spoluprácu.

Celé podujatie ozvučil náš dvorný zvukár Miroslav Pöstenyi, ďakujeme. Výborné koláče na pohostenie remeselníkov a účinkujúcich napiekla Danka Holičková.

Za výpomoc v tej pravej chvíli patrí

poďakovanie Vojtovi a Silvii Potočným. Za všestrannú pomoc počas celého víkendu patrí veľké ďakujem starostovi obce Danielovi Juráčkovi, Danielovi Bradáčovi, a tiež Máriovi Chovanecovi, ktorý nám ochotne so všetkým pomohol.

V neposlednom rade ďakujeme za poskytnutý priestor rodine Šiveňovej a Miroslavovi Kaššovicovi. Bošáckej pálenici zároveň ďakujeme za poskytnutie nášho tradičného tekutého zlata – Bošáckej slivovice, na pohostenie počas celých hodov.

Nedeľa na zelenom trávniku

Aj v hodovú nedeľu sa odohrali futbalové zápasy. Žiaci OŠK Bošáca nastúpili proti Selcu, zápas skončil 1-2. Muži OŠK Bošáca prehrali s tímom Chocholnej Velčíc 1-2. Ďakujeme za reprezentáciu našim futbalistom. Fotografie z celého víkendu trepezlivo zhotovila Maťa Hulínková.

Celý hodový program sme pripravovali vo viere, že budete s ním spokojní a každý si v ňom nájde to svoje, čo ho zaujme. Veríme, že podobný víkend zažijeme aj o rok pri bošáckych hodoch.

Na záver by som ešte veľmi rada poďakovala v mene svojom a kultúrnej komisie všetkým, ktorí sa podieľali na tomto podujatí, od samotného plánovania, príprav až po realizáciu.

Helíková Táňa

Vianočný darček pre obec

Akciu pod názvom Ozveny vianočných tradícií v Múzeu Bošáckej doliny dňa 16. decembra 2012 podporila Nadácia SPP finančným príspevkom v sume 900.- €. Touto cestou im v mene všetkých občanov našej obce ďakujeme.
Obec Bošáca

Historickým objektívom

Na fotografii z roku 1900 vpravo synagóga. Nová budova synagógy, ktorá stála na námestí, približne na mieste dnešného parku, sa nám nezachovala. Oproti sa nachádzali budovy statkára Bergera. Z hospodárskych budov bola po I. svetovej vojne vybudovaná telocvičňa - Sokolovňa. Ďalší objekt po úprave slúžil ako Potravné a úverové družstvo a bola tu i krčma. Za budovou synagógy (vyššia budova) bola Hoferkéch výška. Objekt v pozadí bol obchod s potravinami a textilom, ktorý vlastnil židovský občan Donáth. Po II. sv. vojne bol v objekte až do konca 80-tych rokov obchod s priemyselným tovarom. Ako vidieť na zábere – budova dnešného obecného úradu ešte nestála.

Pravdepodobne najlepšia dochovaná fotografia synagógy v Bošáci. Fotografia je z konca 19. storočia. V tom čase to bola najväčšia budova na námestí. Budova bola poschodová. Mala sedlovú strechu, po stranách lemovanú oblúkmi. Okolo synagógy sa nachádzal upravený plot. Preto je veľká škoda, že súdruhovia v roku 1950 v rámci „skrášlenia“ námestia rozhodli o jej sanácii.

Pred nedávnom a nám podarilo získať zaujímavé fotografie objektov, ktoré už dávno nestoja a mysleli sme si, že sa nedochovala ani fotografia

týchto objektov. Preto si dovoľujeme ich uviesť aj s popisom. Jedna je fotografia kaštieľa v Trenči.

Bohuslaviciach. Kaštieľ nechal postaviť František Anton Erdödy, bývalý vojenský generál Márie Terézie. Dokončený bol v roku 1763. Ako vidieť z obrázka stredná časť kaštieľa bola poschodová a mala prízemné krídla, pričom ľavé krídlo tvorila kaplnka. Pred kaštieľom sa nachádzalo jazero, za kaštieľom park a skleníky. Podľa správ Aloisa Medňanského z roku 1826 park pripomínal „menší“

Versailles. V parku boli vysadené cudzokrajné dreviny, napr. akácie. Nachádzali sa tu tiež umelé jaskyne, fontány, jazierka. Podľa dobových záznamov sa tu nachádzalo približne 400 sôch, pričom niektoré dosahovali výšku aj 4 metre.

Sochy znázorňovali postavy z gréckej a rímskej mytológie. Ku kaštieľu patrili i mlyn a rozsiahle hospodárske stavby (na fotke v pozadí vľavo), ktoré boli zborené v 80-tych rokoch 20. storočia a na ich mieste dnes stoja bytovky a obchodné centrum. Posledný majiteľ kaštieľa bol barón Springer, ktorý bol akcionárom pri výstavbe železnice na Považí. Zadĺžil sa a schátralý kaštieľ rozpredal na stavebný materiál. V roku 1905 bol kaštieľ zbúraný a kaplnku sa podarilo zachrániť vďaka maliarovi Jozefovi Hanulovi, ktorý v tom čase maľoval interiér kostola v Bošáci. Zbúraná časť kaštieľa siahala približne po dnešnú zvonicu.

Bošácke nárečie

Ksicht	-	tvár
džjera	-	diera
svjécit'	-	svietit'
sovek	-	návlečka
		na perinu
duchna	-	perina
poduška	-	podhlavník
vaček	-	vačok
zaušnica	-	náušnica
zát	-	zviať
sáček	-	miešok
čuč!	-	buď ticho!
čučo	-	lacné víno
ništ	-	nič
uharek	-	uhorka
dzetko	-	starý otec
cicho budz!	-	ticho bud'!
balamúciť	-	zavádzať
panghart	-	nemanželské dieťa
chuci jest	-	chutiť jest'
kibicovat	-	mudrovať
klupka	-	kvapka
koštuvat	-	ochutnať
núrit	-	slieďť
otkmasnúť	-	odtrhnúť
umret	-	zomrieť
džjéča	-	dievča
friško	-	rýchlo
dzej deš	-	kam ideš
hodziny	-	hodiny
dzedzina	-	dedina
ešče	-	ešte
dučka	-	jamka
očut	-	počuť
ništ	-	nič
opchod	-	obchod
dzeci	-	deti
žandar	-	policajť
kliješč	-	kliešť
pripiják	-	kliešť
sellák	-	sedliak

Mgr. Anna Kosová

PaedDr. Daniel Bradáč

V stredu 3. októbra 2012 zavítal do Bošácke potomok židovského rabína z bývalej Bošáckej synagógy, Shay Landau. Napriek menšiemu úrazu, ktorý ho postrelol v Bratislave, sa rozhodol navštíviť našu Bošácu - rodisko svojej matky. V

sprievode starostu obce Daniela Juráčka a zástupcu starostu Daniela Bradáča, si pozrel židovský cintorín, infocentrum s historickými fotografiami a budovu bývalej židovskej školy (prevádzkárňou OÚ). Naša obec sa mu veľmi páčila a bol šťastný, že mohol navštíviť miesto, kde žili jeho predkovia, čo sám zaznamenal aj do obecnej kroniky. Ďakujeme za milú návštevu.

T. Heliková

Jedenást' otázok nestorovi futbalu v Bošáci

V dnešnej dobe, keď každý malý chlapec pozná hviezdy svetového futbalu a chce sa podobat' na svoj idol, napadla nás myšlienka, zaujímať sa o to, ako sa zrodil futbal v Bošáci. Pretože bol pri tom i pán Viktor Moravčík, položili sme mu niekoľko otázok o týchto začiatkoch a jeho spomínanie na toto obdobie vám prináša náš časopis.

Bc. Jozef Mihala

pán Viktor Moravčík,
dnes 92 ročný vytrvalý fanúšik

Pán Moravčík, nie je tajomstvom, že futbal je spomedzi športových aktivít vašou srdcovou záležitosťou, aj keď už „kopete“ iba ako fanúšik. Vieme, že ste jedným zo spoluzakladateľov a prvých aktívnych hráčov futbalového oddielu v Bošáci. Dovoľte teda, prosím, prostredníctvom vašich spomienok nahliadnuť do tohto obdobia.

1. Kedy to bolo, viete určite. Ale pamätáte si i mená tých, ktorí prišli s touto myšlienkou?

Ale áno. Písal sa rok 1939-40. Aj v Bošáci vyrastali malí ľudia rozličnými záujmami. Pohyb im nebol cudzí. Vo všetkých školách v doline kopali chlanci do rôznych lôpt. Ale po čase prestali dvory svojimi rozmermi vyhovovať a v mladých hlavách sa zrodila myšlienka, hľadať a objaviť väčšiu plochu – ihrisko. A stalo sa. Začali sme hrať na Močároch. Nevie, či toto pomenovanie časti našej obce pozná aj dnešná mládež. Bolo to medzi záhradou Ostrolúckeho a Adamákéch domom (dnes dom č. 321). Pozemok vlastnil statkár Kraus zo Z. Podhradia. Pamätám si, že

tam bola práve pokosená d'atelina. Tam teda siaha moja pamäť, tam začínal náš futbal. Kto bol dušou zrodu? Bratia Ľudovít a Rudolf Bránsky, So-

chých chlanci a ostatní nemenovaní chlanci z dediny. Vládlo medzi nami nadšenie. Keď na Močároch začala výstavba domov, ihrisko muselo ustúpiť. Nové vzniklo až neskoršie za Obecným domom - po roku 1945. Našli sme i miesto dočasného ihriska v Zajurovskom jarku. Ten v nedeľu ožíval.

2. V akých dresoch ste hrávali?

Všetci sme sa snažili obstarat' si čo najlepšie oblečenie. Dresy boli modrej farby a spolu s obuvou si ich hradil každý sám. Sponzorov sme nepoznali. Kto trampky, kto kopačky a niekto aj pracovné topánky – bagandže. Ale, hrali sme s nadšením.

3. Aká bola vtedy lopta?

Bola kožená s gumovou dušou. Fúkala sa pumpou na bicykel, šnuovala sa koženým švihlom.

4. Kto bol trénerom?

Trénera sme nemali. Kapitánom a zároveň vedúcim mužstva bol Jozef Socha st., predsedom klubu bol Jozef Hanáček

– poštár. Hospodárom Ján Jurika a pokladňu viedol Pavol Socha.
5. Kde ste mali klubovňu?

Klubovňa bola v našom dome, vo vyprázdnenej hospodárskej miestnosti – v komore. Po odohranom zápase sme hygienu realizovali pri studni.

6. Hrávali ste iba priateľské alebo aj súťažné zápasy?

Iba priateľské, lebo registrované mužstvá neboli. Sprostredkovával ich Socha. Pozval aj AC Nové Mesto nad Váhom aj mužstvo z Ilavy.

7. Aké možnosti prepravy do iných dedín ste využívali?

Niekedy bicykle, vlak, ale chodili sme aj pešo. Neskôr, po vojne, nás na niektoré zápasy odviezol Ján Kačic na skriňovom Peugeot.

8. Čo sa odohrávalo medzi futbalovými hráčmi a „kibicmi“ po zápasoch?

Po výhre sme samozrejme v rámci daných možností oslavovali. No a po prehre? Potom bola ostrá „vadenica“.

9. Ako ste o zápasoch informovali fanúšikov?

Prostredníctvom vývesnej skrinky na hostinci. (Vid' foto)

10. Pamätáte sa ešte na nejakú vydarenú zostavu mužstva?

Spomínam si, že post brankára zastávali v rokoch 1940-41 Ľudovít Bránsky, Ján Vojtek z Malej Strany, Ján Psočný z Nového Mesta n. Váh. a Ján Václav

zo Zázvorovej ulice, vtedy iba 16-ročný, s povolením lekára, čo vybavil vtedajší učiteľ zo Zabudišovej Zoltán Ižof. Z ostatných spoluhráčov si pamätám:

Jozef Socha st., Šaňo Kubica (svoj dres z recesie rád dopĺňal vojenskou čiapkou – lodičkou), Ján Kubo, Rudolf Zámečník, Pavol Kusenda – Šéri, Pavol Kaššovic z Haluzíc, Štefan Ištvančín, Ján Kubiš – kaplán. Z Nového Mesta radi chodili do Bošáce hrať futbal Psočný, Košťál, Mazák a Mego. No a do tejto zostavy som patrila aj ja. Jedným z rozhodcov býval Ján Dubnička, prezývaný Nitka, lebo bol krajčír, druhým Rudolf Bránsky.

11. Čo odkázate fanúšikom, hráčom, mládeži?

Fanúšikom odkazujem, aby boli objektívni, korektní, slušní a aby ich bolo stále veľa, ba čím viac.

Vedeniu a hráčom prajem veľa zdravia, zápasy bez zranení a radosť z každého stretnutia a každej hry. Mládeži odkazujem, aby sa s radosťou venovala športu, využívala možnosti, ktoré k tomu má a nezabúdala na známe: V zdravom tele, zdravý duch!

So želaním všetkého dobrého vám za rozhovor ďakuje Magda Kollárová.

Pozvánka na Tradičnú Silvestrovskú zábavu

OŠK Bošáca organizuje na Silvestra dňa 31.12.2012 t.j. v pondelok od 19.00 hod. Tradičnú Silvestrovskú zábavu, na ktorú Vás srdečne pozývame. Zábava sa uskutoční v miestnom kultúrnom stredisku a do tanca Vám bude hrať DJ pesničky z 80-tych, 90-tych a iných rokov. Cena vstupenky je 7 EUR, v cene je zahrnuté: Silvestrovská kapustnica, káva, pagáče, tyčinky, tombola, ohňostroj. Vstupenky si môžete zakúpiť u p. Bc. Jozefa Mihalu – č. t. 0907 709 231, na Obecnom úrade, v Mäso-údeniny Bubnár, Bar Tornádo, Pohostinstvo Marcus, Čaba Bar. Akcia sa koná na podporu mládežníckeho futbalu v Bošáci!

Tešíme sa na Vašu účasť a na príjemne strávený Silvester v spoločnosti priateľov a známych!

Bc. Jozef Mihala

Jesenné výstavy zvierat

Opäť po roku sa chovatelia zvierat stretli u nás v Bošáci. V dedine, ktorá je rodiskom výbornej slivovice, šikovných a pracovitých ľudí, z ktorých mnohí sa presadili na popredných miestach v rôznych oblastiach spoločenského, kultúrneho a pracovného života. V dedine, kde je v ľuďoch hlboko zakorenená láska k prírode a k chovu hospodárskych zvierat. Doba je však zvláštna, uponáhľaná. Ľudí, ktorí sa zaoberajú chovom zvierat nie je v súčasnosti veľa. Odrádzajú ich zlé klimatické,

finančné podmienky a nedostatok času pre pestovanie koníčkov. Preto sme veľmi radi, že aj keď v zmenšenom obsahu výstavných exponátov, sa nám podarilo vôbec našu výstavu zorganizovať. Veď organizácií, ktoré každoročne poriadajú výstavy zvierat je čoraz menej. Ďakujeme všetkým za účasť a musíme povedať i trepezlivosť pri chovaní, pretože je to skutočne náročné. Vám návštevníkom patrí tiež poďakovanie, že ste prišli a ocenili celoročnú prácu chovateľských nadšencov. Ďakujeme tiež Obci

Bošáca za všestrannú finančnú a materiálnu pomoc, a tiež ostatným sponzorom, bez ktorých by bolo veľmi ťažké zorganizovať toto chovateľské podujatie.

V druhú novembrovú nedeľu sa uskutočnila v KD Bošáca tradičná

Celoštátna výstava výstavných anduliek. Vystavovatelia z celej SR a okolitých štátov súťažia odchovom svojich anduliek. Je to veľmi náročný koníček, nielen na čas, ale predovšetkým na finančné prostriedky. Veď hodnota kvalitnej výstavnej andulky sa často krát pohybuje v niekoľkých stovkách eur. Samotná výstava spôsobuje andulkám určitý stres, napriek tomu že sú na to trénované. Preto je táto výstava iba jednodňová s posúdením zvierat odborníkom, bez prístupu verejnosti a propagácie v našej obci. Veríme, že to chápete za čo Vám vedenie Klubu chovateľov výstavných anduliek v Bratislave ďakuje. Samozrejme návštevníkov - obdivovateľov, ktorí si v tichosti pozrú výstavu nikto nevyhodí a môžu sa pozrieť na pestrú farebnú paletu anduliek. Prostredníctvom tohto podujatia vedia o našej Bošáci v mnohých štátoch Európy.

za ZO SZCH Bošáca Heliková Táňa

Čo sme hasiči, čo sme robili ...

Dobrovoľný hasičský zbor Bošáca má dlhú tradíciu. Úspešne reprezentoval obec na hasičských súťažiach a naďalej vychováva nasledovníkov prostredníctvom družstva Plameňákov. Rok 2012 bol pre nás hasičov veľmi plodným rokom. Tento rok sa

družstvo

žien a mužov zapojilo do IKHL = Inovecko – Karpatskej hasičskej ligy. Tvrdzo trénovali aby sa ich snaha odzrkadlila na výsledkoch. Velitelia družstva žien a mužov môžu byť na svoje tímy právom hrdí, lebo dokázali tento rok toho naozaj veľa. Po súťažiach sa vždy vracali s úsmevom na tvári, aj keď občas bez pohára, ale dokázali, že nabudúce na to majú.

Tvrдый tréning sa ukázal na Okresnej súťaži v Čachticiach, kde sa v kategórii dorastenkyne vyšplhali na 1. miesto. IKHL nám

ukázala tú svetlú stránku tréningov, že naozaj sa stávame lepšími a naše časy sú naozaj kvalitné. Chalani začali tvrdo makať a časy na každej súťaži prekročili hranicu 16 sekúnd. Ich túžba vzrástla a išli vyskúšať aj ZSHL = Západo - Slovenskú hasičskú ligu. Ich výsledky boli naozaj očarujúce. Ale hrdí môžu byť aj velitelia družstiev Plameňákov, ktorí tiež nezaostávali a prinášali výborné výsledky. Nočná súťaž v Zemianskom Podhradí nám na hasičáreň pridala dve nové krásavice a to pohár za 2. miesto pre ženy a pohár za 3. miesto pre mužov. Najväčšia výzva pre nás bol 15. september, kedy sa u nás v Bošáci konala súťaž o Pohár starostov Bošáckej doliny a súťaž o Pohár starostu obce Bošáca. Nebola to naozaj ľahká príprava, ale spoločnými silami a s pomocou pána starostu sme to zvládli. Naši najmladší členovia to hravo zmákli na výbornú a skončili na 1. mieste. Družstvo žien získalo 3. a 1. miesto a družstvo mužov sa nenechalo zahanbiť a získali dve 2. miesta.

Tento rok sme nielen súťažili, ale hlavne pomáhali starostovi s problémami v obci. Plameňáci sa ukázali na brigáde v „Kabáčkech járkú“ a nad tehelňou, kde sa snažili skrásliť naše životné prostredie. My starší hasiči (muži a ženy) sme zase robili niečo pre nás aby sme získali nejaké tie financie a tak sme sa dali na zber jabĺk, z ktorých nám peniaze vynesú na nové potreby. Veľká vďaka, tak patrí celému Dobrovoľnému hasičskému zboru, ale hlavne PÁNOVI STAROSTOVI, ktorý nám všetko toto umožnil. Pre svoju ďalšiu činnosť sme potrebovali nové a predovšetkým funkčné auto. Naša žiadosť bola vyhovená a v mesiaci máj tohto roku nám bolo zakúpené vozidlo AVIA DA 12, 31.1K. Z tohto dôvodu musel byť upravený priestor Hasičskej zbrojnice, a to znížením podlahy a jej následným zabetónovaním, aby sa tam AVIA zmestila. Usporiadala sa brigáda, kde hasičom pomohli zamestnanci obce, starosta obce, p. Jurčák Ján a p. Helík Ján. Veríme, že nám to pomôže v ďalšom napredovaní a rok 2013 bude len tým víťazným.

Simona „Sejmy“ Kabeliková

Určite ste si položili otázku, čo a na ktorej streche, veď ich je tak veľa. Avšak ani o jednej z bežných striech domov či budov nepomýšľam písať. Vašu pozornosť chcem upútať na tú najvyššiu, tzv. pomyselnú strechu, ktorá vznikla niekedy v treťo či štvrtohorách. Viackrát smerovala moja otázka na občanov Bošáče, ako sa nazýva najvyšší kopec v katastrálnom území našej obce. Nevedel skoro nikto a najčastejšia odpoveď znela Lysica 502 m n. m. či Lipka 406 m n. m.. Ak niekto vedel, tak to bol buď poľovník, hubár či pracovník poľnohospodárskeho družstva.

Tým najvyššie položeným miestom, tá pomyselná strecha, ten vrchol desiatok vrcholov, vrcholkov a vyvýšení v k. ú. Obce Bošáča je kopec Roháčová 669 m n. m., týčiaci sa na samom konci osady Zabudišová. Jeho odlesnený vrchol je dobre vidieť z parkoviska pred poľnohospodárskeho družstva, či z ciest v smere od Dolného Srnia a Trenč. Bohuslavíc. Územie Roháčovej zapadá do CHKO Biele Karpaty (2. stupeň ochrany) a na vrchol nevedie žiadna turistická značka. No vedie tam zo Zabudišovej viac ciest a všetky sa napájajú na tú hlavnú a priamu hrebeňovku tiahnucu sa od západu z osady Španie. Na vrchole sa táto cesta stáča na sever a po horskom hrebeni po asi 2 km prichádza na tzv. trojchotárnú križovatku lesných ciest, na trojzhranie katastrov obcí Bošáča, Nová Bošáča a Ivanovce. Je zaujímavé, že podľa neoficiálneho merania sa nadmorská výška tohto miesta (669 m n. m.) ako konca k. ú. našej obce zhoduje s nadmorskou výškou Roháčovej. Obecne zaužívaný názov pri Podolákovi je miesto, len niekoľko sto metrov od vrcholu na hrebeni blízko tejto cesty vľavo. Traduje sa, že tu v dávnej dobe hrozenkovskí zbojníci olúpili a zabilí neznámeho človeka z obce Podolie. Na mieste hrobu bývala navŕšená kopa kamenia. V blízkosti možno nájsť krátery po troch vybuchnutých bombách z 2. svetovej vojny. Na toto miesto nás dovedie aj tradičná stará lesná zväžnica nazývaná kopaná, vychádzajúca z lesníckeho depa na východnom svahu. Viac ako storočná buková hora Roháčovej živila na južnom úpätí prameň lovichovského potoka nazývaný pri Hrabe. Začiatkom 70-tych rokov minulého storočia prebehol neúspešný pokus o zachytenie bohatého prameňa i stavby vodovodu v Zabudišovej. Pri masívnom necitlivom strojnom kopaní sa vody prameňa prepadli do útrob zeme a vyvierajú nižšie v dolinke. Ak by sa bol vtedajší plán výstavby vodovodu vydaril, tak terajšie odlesnenie Roháčovej by výdatnosti prameňa určite neprialo. Odlesnenie vzniklo po zle naplánovanej ťažbe od severozápadu a následnej viacročnej

veternej kalamite. Pri prevládajúcom severozápadnom prúde vetra je ťažba z tohto smeru a výrub pásu lesa až po vrchol horského hrebeňa spustením tzv. domino efektu pre stromy rastúce na priľahlej juhovýchodnej strane za tzv. horizontom. Pádu jedného buka zo stoviek ďaleko cez tonu váziacich obrov sa nevyhla ani pyramidálna stavba poľovníckeho posedu

Na streche Bošáče

na samom vrchole. Zostali z nej trosky, našťastie bez ľudskej ujmy. Táto kalamita je negatívnou ukážkou toho, aký dokáže byť človek hospodár. Jedno mylné rozhodnutie, podcenenie sily vetra a výsledkom je totálne zdevastovaná hora s terénom horším ako po bombardovaní. Následkom kalamity a obnaženej pôdy je jej zvýšená erózia, znížená vodozadržná schopnosť,

zničený biotop lesného vtáctva i silno narušené hříbové podhubie v známej hubárskej oblasti. O rozsahu a závažnosti tejto pohromy svedčí fakt, že na jej „doprátovanie“ sčasti znehodnotenej drevnej hmoty musela byť povoláná špecializovaná ťažobná firma z Kysúc. Takýchto kalamít je po štátnu hranicu s ČR niekoľko a pribúdajú ďalšie pre stále sa opakujúcu tú istú chybu. Je ťažké uveriť, že sa naši lesníci už toľko rokov nevedia dohodnúť na súčasnej ťažbe z oboch strán horského hrebeňa a ponechávajú draho-cenne dopestovaný les napospas prírodnému živlu.

Tak ako na V. Lopeníku či na Dúžniku i na Roháčovej stála počas 2. sv. vojny Nemcami postavená rozhľadňa tzv. bašta. Tá aspoň na krátke obdobie po vojne počas storočného cyklu života lesnej plantáže poskytovala z tohto miesta výhľad. A ten je momentálne za priaznivého počasia očarujúci, bezmála kruhový. Naskytá sa nám nevšedný úchvatný výhľad z vtáčej perspektívy na Považskú kotlinu, celé pohorie Považského Inovca, okrem Nového

Mesta n. Váh. a Piešťan vidíme aj Jaslovské Bohunice, Leopoldov a Hlohovec. Spolu s Veľkou Javorinou a Jelencom sa kocháme pohľadom na Malé Karpaty od Hrušového (Salásky) až po Smolenice (Záruby). Samozrejme ako na dlani máme Zabudišovu, Ivanovskú a Bošácku dolinu s majestátnym Veľkým Lopeníkom. Našmu pohľadu neunikne ani Mikulčin Vrch a tzv. Bošácke bradlá od Lukovského vrchu cez Dubický vrch po Dúžnik. Strecha bošáckeho chotára Roháčová ako druhý najvyšší vrch doliny je i pre svoju polohu v strede kandidátom a horúcim favoritom na znovupostavenie turistickú rozhľadne v rámci mikroregiónu Bošáčka. Plánovanie výstavby rozhľadní našim mikroregiónom na pahorkoch a mierne lúčnych vyvýšeninách na začiatku doliny je z pohľadu rozvoja i cezhraničného turizmu bezvýznamné i smiešne.

Z konečnej autobusovej zastávky na Barine je výstup na Roháčovu s nenáročnou prechádzkou s dĺžkou asi 2,5 km a s prevýšením 230 m vhodná i pre deti a seniorov. Na výstup si zvolme pekné počasie s dobrou dohľadnosťou a neodkladajme ho. Výhľad z vrcholu je obmedzený na ešte cca 3 – 4 roky a pre rast mladého lesa bude každý rok horší. Výhľad z Roháčovej je určitým spôsobom vzácnosť, opakujúca sa na krátke obdobie len raz za 100 rokov, a preto by sme si ju nemali nechať ujsť.

Najbližší spoločný výstup sa koná dňa 26.12.2012 ako súčasť tradičného Štefanského turistického pochodu. Účasť na ňom sa i pre jeho družnú a čisto priateľskú atmosféru každým rokom zvyšuje a vy

ostatní ste srdečne vítaní. Osobne pozývam starostov a poslancov obcí nášho mikroregiónu Bošáčka. Obyvatelia Zemianskeho Podhradia nemajú problém vystúpiť na „strechu“ Bošáče, a preto navrhujem odmeniť prvého pravokorenného Bošáčana, ktorý s nami vystúpi na Roháčovu a absolvuje trasu najstaršieho turistického podujatia, konaného v našom mikroregióne.

Jozef Struhár

V NOVOM ROKU V NOVOM RÚCHU

Škoda, že ste nevideli prekvapenie v očiach našich starších detí, hlavne predškolákov,

keď sme po skončení letných prázdnin otvárali nový školský rok. Príčinou boli zmeny, ktoré sa v ich škôlke udiali. Zvonka to boli moderné plastové okná, ktoré deti možno ani nepostrehli, lebo novoty si uvedomili až po prekročení prahu im dobre známej budovy. Vchodové dvere s kamarátmi zvončekmi i chodba vedúca k umývadlám boli ešte povedomé. Ale v prvej miestnosti po ľavej ruke boli už ráno rozložené ležadlá. Tu bude nová stála spálňa! Aj pri vzdialenejšom okne vyrástlo čosi nové. Neskôr sa dozvedeli, že je to riaditeľňa.

Najväčšie prekvapenie ich ale čakalo za dverami na pravej strane chodby: Z dvoch miestností - jedálne a bývalého skladu vznikla priestraná moderná trieda, schopná prítúliť i 24 detí. Je v nej plávajúca podlaha prikrýta novým moderným kobercom. Vedľa nábytkovej zostavy je veľké stojanové počítadlo, tiež nové. Jeden z ochotných rodičov sponzorsky zhotovil drevéné police na televízor, telefón i pre pedagogickú dokumentáciu. Na tieto a ďalšie novoty z výšky svetla nové stropné svetidlá. Rozšírený je aj park didaktickej techniky- nájdete v ňom nový notebook s tlačiarňou a DVD prehrávač. Veľmi dobrým pomocníkom pre pani učiteľky je aj závesné spätné zrkadlo. Nes-

mieme zabudnúť ani na päť nových skriniek na chodbe, ktoré slúžia na odkladanie šatstva detí pri prezliekaní. A ani na školský dvor s jeho novou tvárou...

O tieto i ďalšie zmeny vnútorných i vonkajších priestorov Materskej školy v Zemianskom Podhradí sa postarali viacerí občania, rodičia i sponzori, no rozhodujúcim dielom sa o ne zaslúžil náš starosta Miroslav Zámečník.

Stupeň kvality sa dá určiť iba porovnaním: Ako riaditeľka som v zemiansko - podhradskej materskej škole pracovala pred takmer 20 rokmi a dnes tu znova pôsobím vo funkcii vedúceho pedagogického pracovníka. Prečo som túto prácu vtedy prerušila? Školu zatvorili pre nevyhovujúce hygienické podmienky. A dnes? MŠ spĺňa najprísnejšie hygienické kritériá. A nielen hygienické. Preto niet prekážok pre plnenie nášho Školského vzdelávacieho programu „V duchu Riznera a Holubyho“ a tiež k naplneniu profilujúceho zamerania MŠ na environmentálnu výchovu a ľudové tradície.

Čo na záver? V minulosti žili materské školy v tieni ľudových a meštianskych škôl. Vtedy vystúpil so svojou obhajobou tejto inštitúcie americký spisovateľ, maliar, sochár a filozof Robert Fulghum, keď poukázal na význam materských škôl v systéme vzdelávania modernej spoločnosti. Napísal:

„Všetko, čo naozaj potrebujem vedieť, som sa naučil v materskej škole. Múdrost ma nečakala na vrchole hory zvanej univerzita, ale na pieskovisku materskej školy. Tam som sa dozvedel, čo je to slušnosť, láska, rovnosť, aké sú základy hygieny, ekológie, ako sa správať pri stole, ako uplatňovať prikázanie neber, čo ti nepatrí...“

Naša vynovená MŠ nám dáva pre naplnenie Fulghumovho posolstva všetky predpoklady. Závisí od nás - jej personálu, zriaďovateľa, rodičov i detí - ako to dokážeme.

Viera Heliková, riaditeľka MŠ

OSLAVA PLODOV JESENE

Jeseň pani bohatá, ľudom dary rozdala! Rozdala a veru koľko! Celú jeseň sme sa pripravovali na oslavu, chodili sme do prírody, zberali prírodný materiál a zhotovovali z neho všakovaté obrázky, nalepovali, maľovali, modelovali. Pozorovali sme záhrady, polia, úrohu na nich. A všetku túto náheru si deti v spolupráci s rodičmi v jeden jesenný deň priniesli do materskej školy a oslava sa mohla začať. MŠ sme si vyzdobili tým, čo nám pani jeseň ponúkla. Nechýbali jablká, ktoré sa pod šikovnými rúčkami detí zmenili na pekných ježkov, zemiaky ožili na húsenice, oriešky na všakovatých panáčikov a chrobáčikov, dyne na krásne strašidielka, domčeky. Deti si predstavili svoje dielka, každé bolo originálne a krásne. Spoločne sme si zaspievali známe piesne o pokladoch jesene, zahrali hry s jesennou tematikou- Oberaj ovocie, Vitanáčik naturáčik, Mňam, mňam polievočka, Na jabĺčka a pod., zarecitovali básne. A ako sa na poriadnu oslavu patrí nechýbala tanečná zábava. Deti sa vyšantili do syta. Občerstvili sa ovocím a zeleninkou. Na záver oslavy bolo treba vybrať najkrajšie jesenné dary. Ako inak všetky sa umiestnili na prvom mieste a výhercovia boli odmenení diplomom a odmenou.

MŠ Bošaca

ŠARKANY OPĀŤ VZLIETLI ...

Stalo sa tak 27.9.2012 na futbalovom ihrisku v Z. Podhradí. Šarkaniády sa zúčastnili skoro všetky deti MŠ spolu s rodičmi. Vietor bol priaznivý a obloha nad ihriskom plná krásnych a farebných šarkanov, no napokon našu akciu prerušil dážď. Aj napriek tomu sme prežili popoludnie plné zábavy.

LAMPIÓNOVÝ SPRIEVOD

Vďaka skvelej spolupráci rodičov a Materskej školy v Z. Podhradí sme si znova zorganizovali v piatok 9.11. 2012 v popoludňajších hodinách „Lampiónový sprievod“. Stretli sme sa pred MŠ preoblečení a „vyzbrojení“ lampiónmi a spoločne sme prešli ulicami našej obce ...

D. Madilová

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

Športové súťaže:

4.10.2012 sa žiaci V. Rýdza, K. Rýdza, M.H. Aninová, D. Kasana, V. Macko a Mi. Kubíček zúčastnili okresného kola súťaže v Cezpoľnom behu v Novom Meste nad Váhom. Družstvo chlapcov i dievčat sa umiestnilo na 12. mieste. V súťaži jednotlivcov získala V. Rýdza 9. miesto.

12.10.2012 V tento deň odohrali naši žiaci aj futbalový zápas Coca cola cup s družstvom žiakov zo Bziniec p/Jav., zvíťazili a postúpili do ďalšieho kola. Reprezentovali žiaci: Macko, Bánovský, Kosa S., Janega R., Kasana D., Kosa K., Čačíková, Rýdza V., Kubíček Mi., Kubíček Ma., Krajčovic, Kasana K., Gropl

22.10.2012 odohrali žiaci futbalový zápas v oblastnom kole Malého futbalu ml. žiakov s družstvom z Novej Bošáče, Spojenej školy sv. Jozefa N. Mesto n/V. a umiestnili sa na 2. mieste. Reprezentovali žiaci: Brázdovič, Záhorová, Janega T., Olaš, Paučin, Dubnička O., Kusenda, Karlík, Maruška, Masár

26.10.2012 odohralo družstvo dievčat v telocvični ZŠ Bošáca oblastné kolo v Malom futbale mladšie žiačky medzi školami H. Streda, Lúka, N. Mesto – Odborárska. Umiestnili sa na 1. mieste. Družstvo tvorili: Holičková, Švachová, Adamovicová, Fridrichová, Zamcová, Kusendová, Záhorová, Malcová

20.11.2012 nás žiaci Kadlec, Gröpl a Kosa S. reprezentovali v športovej súťaži -Stolný tenis chlapci v N. Meste n/V.

21.11.2012 sa uskutočnila súťaž v stolnom tenise dievčat. reprezentovali nás Černá Karin, Holičková, Švachová Rýdza a získali 5. miesto.

Ostatné súťaže a akcie:

26. 9. 2012 v rámci prevencie a environmentálnej výchovy sa uskutočnili besedy s rôznymi témami: Starostlivosť o zuby - žiaci 1.a 2.ročníka, Fajčenie a drogy -žiaci 6.a 7.ročníka, Zdravý životný štýl - žiaci 3.a 4.ročníka, Sexuálna výchova -žiaci 9.ročníka.Žiakov s uvedenými témami oboznámili pracovníčky RÚVZ z Trenčína .

14.10.2012 vystúpili žiaci školy s pásmom básní a piesní v KD Bošáca pri príležitosti Mesiaca úcty k starším.

17.10.2012 nás žiaci 9. ročníka reprezentovali v Súťaži zručnosti v SOŠ, Bzinská 1 N. Mesto n./V. V kategórii Informatika súťažili S. Gavendová, ktorá sa umiestnila na 1. mieste, a M.H. Aninová. V kategórii strojárstvo školu reprezentoval R. Janega.

09.11.2012 sa v priestoroch SOŠ Bzinská N. Mesto n/V uskutočnilo obvodné kolo Technickej olympiády. Zúčastnili sa žiaci B. Figura, ktorý sa umiestnil na 3. mieste. Okrem neho reprezentovali aj Kubíček Martin a Janega Richard.

16.11.2012 v areáli výstaviska v Trenčíne sa žiaci 9. ročníka oboznámili s ponukami štúdia na stredných školách.

12.10.2012 sa žiaci 1.-4. ročníka rozlúčili s jeseňou tradičnou Šarkaniádou. Nad ihriskom v Zemianskom Podhradí krúžili a lietali šarkany rôzneho druhu.

19.10.2012 v spolupráci s miestnym odborom Matice sa žiaci 5.-9. ročníka zúčastnili na besede so spisovateľom a rodákom Bošáckej doliny Drahoslavom Machalom

09.11.2012 sa žiaci 1. a 2. ročníka a 15.11.2012 žiaci 3.,4. a 5. ročníka oboznámili s prácou oboznámili s prácou záchranárskeho psa

14.11.2012 sa žiaci II. stupňa oboznámili so životom a prácou A. Dubčeka. Porozprávať o ňom nám prišiel jeho osobný priateľ prof. Ivan Laluha.

1.10 2012 sa uskutočnila súťaž v aranžovaní kvetov a plodov jesene

PRÁCA S DEŤMI

Som vďačná Pánu Bohu za každý okamih strávený v kruhu tých najmenších, keď sa môžeme stretávať pri Pánových nohách. Od minulého roku mi bolo umožnené predprimárne vyučovanie náboženstva v materských školách v Z. Podhradí spolu s rím. kat. kaplánom Petrom Švecom a v Bošáci, kde sa od tohto školského roku počet detí navštevujúcich evan. náboženstvo zvýšil. Na príklade biblických hrdiných viery Starej a Novej zmluvy spoločne s deťmi spoznávame milostivé vedenie Božie v ich životoch, lásku a požehnanie, ktoré sa nám od nebeského Otecka dostáva. Ďakujem všetkým rodičom, ktorí prihlásili svoje deti na náboženstvo, ich srdiečka sú otvorené prijatť Pána Ježiša, bola by škoda zmeškať túto ohromnú príležitosť spoznať nášho Spasiteľa. Zároveň pozývam všetky deti aj na „Detskú besiedku“ konanú v rámci služieb Božích, kde rozvíjajú nielen svoje vedomosti, ale aj tvorivé zručnosti. Všetkým deťom, ich rodičom, ale aj ľuďom dobrej vôle, želim požehnané prežitie vianočných sviatkov a radosť z príchodu Božieho Syna na tento svet.

Jana Drottnerová evanjelická farárka

OŠK Bošáca

Jesenná časť sezóny 2012/2013

Po rokoch, keď jednotlivé mužstvá OŠK Bošáca dosahovali dobré výsledky, postupovali do vyšších súťaží, v ktorých sa adaptovali a hrali o popredné priečky tabuľky, v tejto sezóne po jesennej časti súťaže možno konštatovať, že s dosiahnutými výsledkami nemôže byť spokojný nikto. Dospeli sú na 12. mieste tabuľky len jeden bod od zóny zostupu, dorastenci na 11. mieste so ziskom len 17 bodov a žiaci na 9. mieste zo 14-tich mužstiev.

Na všetky družstvá platí jedno konštatovanie, že výkony sú nevyrovnané, v jednom zápase zahrávajú veľmi dobre, s nasadením a strelia súperovi góly po pekných akciách, podávajú skvelý kolektívny výkon a prídu ďalšia nedeľa a vyzerať to tak, ako keby sa videli prvýkrát nielen medzi sebou ale aj s loptou.

Máme za sebou polovicu súťaže, takže treba veriť, že hráči aj tréneri si uvedomia vážnosť situácie a počas zimnej prestávky naberú nové sily fyzické aj psychické a jarná časť súťaže bude v ich podaní na takej úrovni, na akú sme u nich z predchádzajúcich rokov zvyknúť.

Tabuľka I.trieda dospelí 2012/2013 – jesenná časť:

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1 Choch.-Velčice	16	12	2	2	49:21	38
2 Pobeďim	16	9	4	3	43:19	31
3 Čachtice	16	10	0	6	45:36	30
4 Tr. Jastrabie	16	8	4	4	38:25	28
5 Očkov	16	8	2	6	39:35	26
6 Skalka n. V.	16	7	5	4	19:21	26
7 V. Bierovce-Opat.	16	8	1	7	34:34	25
8 Tr. Turná	16	7	3	6	29:28	24
9 Soblahov	16	7	1	8	40:38	22
10 Horná Súča	16	6	2	8	31:43	20
11 V. Hradná	16	6	1	9	32:46	19
12 Bošáca	16	6	0	10	34:36	18
13 Hor. Srnie	16	4	5	7	23:25	17
14 Dubodiel	16	4	5	7	25:35	17
15 Dolná Súča	16	5	2	9	24:40	17
16 Kálnica	16	2	1	13	22:45	7

Strelci: Martin Zámečník – 7, Kusenda Pavol – 7, Vladimír Figura st. – 6, Dušan Helík – 3, Martin Kostelan – 3, Peter Ochodnický st. – 2, Peter Ochodnický ml. – 2, Vladimír Figura ml. – 1, Lukáš Kozic – 1, Lukáš Figura – 1, Dominik Vavro – 1

OŠK Bošáca reprezentovali: Peter Janega, Vladimír Figura st., Vladimír Figura ml., Pavol Staňák, Vladimír Kopunec, Jozef Bero, Marián Janega, Róbert Mihala, Pavol Kusenda, Peter Ochodnický st., Peter Ochodnický ml., Martin Kostelan, Dušan Helík, Dominik Vavro, Lukáš Figura, Lukáš Kozic, Martin Zámečník, Martin, Adamať Pavol Helík, Martin Helík, Matúš Katrinec

Realizačný tím: Tréner – Vladimír Figura st., vedúci mužstva – Jaroslav Staňák, lekár – Jozef Bero st.,

Tabuľka V. liga – Sever dorast 2012/2013 – jesenná časť:

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1 Bošany	15	13	1	1	53:12	40
2 D. Vestenice	15	10	2	3	32:14	32
3 Partizánske	15	10	1	4	62:23	31
4 Plevník	15	10	1	4	57:25	31
5 Kanianka	15	9	0	6	39:39	27
6 Tr. Turná	15	8	1	6	45:26	25
7 Prečín	15	7	3	5	54:36	24
8 D. Kočkovce	15	7	2	6	40:44	23
9 Opatová n/V	15	7	1	7	34:30	22
10 Dubodiel	15	5	2	8	41:43	17
11 Bošáca	15	5	2	8	28:36	17
12 Drietoma	15	4	4	7	23:45	16
13 Papradno	15	4	3	8	22:42	15
14 St. Turá	15	4	0	11	21:64	12
15 H. Poruba	15	3	1	11	26:57	10
16 Kolačín	15	2	0	13	21:62	6

Strelci: Martin Zámečník – 8, Samotný Lukáš – 4, Janega Marek – 4, Rýdzi Jakub – 3, Mizerák Lukáš – 2, Samotný Rastislav – 2, Zámečník Matej – 2, Mihala Patrik – 1, Marták Michal – 1, vlastný – 1

OŠK Bošáca reprezentovali: Jozef Mihala, Matúš Katrinec, Jakub Rýdzi, Patrik Mihala, Mário Macejka, Matej Zámečník, Dominik Zámečník, Martin Profjéta, Rastislav Samotný, Martin Zámečník, Lukáš Samotný, Martin Kozic, Martin Oravec, Michal Marták, Lukáš Mizerák, Marek Janega, Martin Bušo, Matej Jurčák, Tomáš Kiss, Martin Kopunec, Martin Herínek

Realizačný tím: Tréner a vedúci mužstva – Bc. Jozef Mihala, asistent trénera a lekár – Martin Kochan

Žiaci:

Tabuľka I. trieda – starší žiaci 2012/2013 – jesenná časť:

Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1 Selec	13	11	0	2	74:21	33
2 Tr. Stankovce	13	9	2	2	71:17	29
3 Horná Súča	13	9	1	3	69:23	28
4 Krajné	13	8	2	3	72:18	26
5 Dolná Súča	13	8	2	3	54:15	26
6 Drietoma	13	8	2	3	49:19	26
7 Podolie	13	7	0	6	43:40	21
8 Tr. Turná	13	5	3	5	64:28	18
9 Bošáca	13	5	2	6	15:35	17
10 Záblatie	13	4	0	9	17:46	12
11 Horné Srnie	13	2	4	7	20:45	10
12 Opatová n.V.	13	3	1	9	19:70	10
13 Omšenie	13	1	1	11	16:89	4
14 Melč.-Lieskové	13	1	0	12	25:142	3

Realizačný tím: Tréner a vedúci mužstva – Ľubomír Kopunec, asistenti trénera a lekár – Jaroslav Haviernik

Zároveň by som chcel v mene OŠK Bošáca popriať všetkým príjemné prežitie Vianočných sviatkov a šťastný nový rok 2013!

Bc. Jozef Mihala, tajomník VV OŠK Bošáca

Šport robil už v minulosti dobré meno Bošáci

Trenčianske noviny 19. október 1971

Bošáca – Kálnica: 1-1 Gól Bošáčanov dosiahol Helík z trestného kopu, keď Ondrejčeka hlavou zmenil smer lopty, za Kalničanov bol úspešný Kliešek. Pred zápasom prevzal najlepší strelec okresnej ligy ročníka 1970 -71 Vladimír Kozáček pohár, venovaný našou redakciou.

Trenčianske noviny 10. júla 1973

PO DVOCH ROKOCH ZNOVA MEDZI OKRESNOU ELITOU

Až posledný zápas rozhodol o tom, kto bude ďalším účastníkom „okresnej ligy“. I keď futbalisti TJ Sokol Bošáca po celú súťaž viedli tabuľku tretej triedy, stačilo malé zaváhanie v Považanoch, kde prehrali 3:0 a tak až v poslednom zápase padlo definitívne rozhodnutie, keď zvíťazili nad druhým celkom, TJ Kálnica 1:0 a tak s trojbodovým náskokom a pomerom gólov 97:23 oslavovali po dvojročnej prestávke návrat do II. triedy.

Po vypadnutí z okresnej ligy výkon mužstva klesol. Niekoľko hráčov z mužstva odišlo, ale výbor FO sa nevzdával. Získali za trénera Ing. Jána Mikloviča, bývalého hráča trenčianskej Meriny a v ročníku 1972-73 zaútočili na prvenstvo v tabuľke. Mužstvo doplnili niekoľkými nádejnými hráčmi, ako Václavom, Mihalom, Ondrejčekom, uzdravil sa i bývalý najlepší strelec okresnej ligy Vladimír Kozáček a tak ich útok

na prvenstvo sa skončil úspešne. .... O tom, že zlepšenie nastalo po všetkých stránkach, vidieť i z toho, koľko sa urobilo pri úprave ihriska. Bošáčania brigádnicke postavili bariéry okolo ihriska, nové bránky, lavičky, vydrenážovali hraciu plochu. Veríme, že bošácki futbalisti budú hrať dôstojnú rolu i vo vyššej súťaži. Treba len, aby vo svojom eláne vydržali, potom iste svojich priaznivcov nesklamú.

Hlas ľudu, 22. júla 1970

....Bošáca je však známa aj telesnou výchovou a športom. Už pred 50 rokmi tu bola založená telovýchovná jednota SOKOL, ktorá takmer bez prerušenia existuje dodnes. V tejto TJ sa darilo mnohým odvetviam športu. Najprv to bola iba gymnastika a ZTV, potom dorasteneckí reprezentanti obce hrali v I. volejbalovej lige, muži úspešne

Zľava stojaci: D. Hulínek, Kochan, Kašovic, Holenda, Marták, Figura, Goždjal. Dolný rad: J. Hulínek, Profieta, Socha, Turánek, Senkárčín.

bojovali v divízii, kde hralo aj stolnotenisové družstvo. Z Bošáce vyšli aj viacerí dobrí atléti. Iba futbalisti sa nevedeli dlhé roky nájsť. Bošácki odchovanci hrali síce v I. a II. lige, ale materská jednota stále hrala v najnižšej súťaži – štvrtej triede. V roku 1968 nastal obrat k lepšiemu. Futbalisti vyhrali IV. triedu a postúpili do III. S týmto úspechom sa však neuspokojili a hneď v najbližšej sezóne znova postúpili – tentoraz už do „okresnej ligy“ – II. triedy okresu Trenčín. Ako možno charakterizovať tento pekný úspech? V prvom rade svedomitý tréning a prístup k zápasom, dobrá práca výboru FO a podpora JRD Zemianske Podhradie a Bošáca pomohli k postupu. Dva autobusy fanúšikov chodili na zápasy von. Celá dedina žila futbalom. O postup sa zaslúžili: Janega, Kochan, Kusenda I., Kusenda II., Kašovic, Figura, Senkárčín, Kravárik, Adámať, Socha, Hulínek, Kozáček, Turánek, Konečný, Kišš, Krug, Hulínek II. Vďaka patrí aj členom výboru FO: Petrušovi, Benkovi, Adámaťovi, Helíkovi, a hospodárovi Slobodovi.

Trenčianske noviny, 30. októbra 1968 BOŠÁCA V JUHOSLÁVIÍ

Vedúci celok IV. triedy juh, futbalisti Bošáce oplácali v minulých dňoch v Gostivare návštevu tamojších kolegov z augusta. Hoci počas cesty i za pobytu v Juhoslávii neobišli veľa turistických zvláštností, nemohol sa tento zahraničný týždeň obísť bez športu. Vybojovali dve stretnutia proti silným súperom. Za veľkej horúčavy a pred zrakmi asi 3000 divákov podľahli účastníkovi IV. ligy Murgovcu Vrabčiče 2:4. V druhom stretnutí pripravili však príjemné prekvapenie a porazili účastníka III. ligy Hajduk Zubovce 3:1. Stretnutie prizeralo takmer 4000 ľudí, ktorí často prevolávali: Bošáca, Bošáca. Dubček, Tito. Na skvelé prostredie bošácki futbalisti dlho nezapomnú. Materiál zo starých novín poskytol pán Vladimír Kozáček.

Redakčná rada

Oslavy 40. výročia založenia TJ

Pred 40-timi rokmi sa zopár nadšencov dalo dokopy a nezištne začali pracovať na myšlienke – vybudovať futbalové ihrisko v našej obci a reprezentovať ju prostredníctvom futbalu. I keď bohužiaľ niektorí zo zakladateľov už nie sú medzi nami.

Hralo sa vo veľmi skromných podmienkach – bez šatní a sprch, iste si to väčšina z Vás, tých starších, pamätá. Dokonca môžem konštatovať, síce neviem, či som až tak starý, že i ja som zažil tieto časy, keď sme sa po majstrovskom zápase umývali na potoku, či obecnej studni a skladali sa na lopty, dresy, rozhodcov, či prihlášku do súťaže, aby sme vôbec mohli hrať futbal a reprezentovať našu obec. Ale všetci hráči futbal brali veľmi vážne a futbalom žila i celá naša dedina, o čom svedčila aj účasť fanúšikov na futbalových zápasoch. Na ihrisku sa stretávali celé rodiny a prežívali futbalové zápasy so zánietením a zážitky z nich si odnášali do svojich domácností.

Počas 40-ročného fungovania TJ Z. Podhradie sa tu od tej prvej futbalovej zostavy vystriedalo veľké množstvo hráčov, trénerov a funkcionárov. A vlastne kvôli všetkým týmto zánietencom sme sa rozhodli zorganizovať malú oslavu tohto krásneho výročia a na pamiatku za ich reprezentáciu našej obce každému odovzdať pamätný list. Cieľom tejto akcie bolo stretnúť sa, porozprávať, zaspomínať na staré časy- oprášiť svoje spomienky. Hlavný bod programu bol priateľský zápas medzi slobodnými a ženatými. Počas zápasu bola zabezpečená rýchla pomoc, ktorá každého zraneného patrične ošetrila a divákov zabavila. Po ukončení zápasu, ktorý skončil nerozhodným výsledkom nasledoval penaltový rozstrel. Tu ženáci pohoreli a tesne prehrali. Potom nasledovala voľná zábava. Pre deti bola k dispozícii trampolína, skákací hrad a možnosť povozit' sa na koňoch. Dospelí si mohli dať výborný guláš z diviny a vychladené pivo. O ozvučenie a hudbu sa nám postaral DJ M. Švehla. Dúfam, že sa všetci cítili ako na jednej veľkej rodinnej oslave. A na samý záver chcem vysloviť veľké ďakujem všetkým, ktorí priložili ruku k dielu alebo nás podporili sponzorsky, či už sudmi piva, kofoly, mäsom a rôznymi ďalšími darmi. Ešte raz ďakujem.

Miroslav Zámečník

Jesenný výstup na Roháčovú

Dňa 23.9.2012 sa v Zabudišovej za neistého počasia konal jesenný výstup na "Roháčovú" (669 m.n.m.), čo je najvyšší bod obce Bošáca. Už pred štrnástou hodinou sa na Barine (otoč) začali zbierať

prví turisti a cestou sa postupne pridávali ďalší a ďalší, až sa vytvorila 29 členná skupina. Prvou našou zastávkou bola rozostavaná, avšak už teraz na prvý pohľad netradičná stavba nad obcou Španie.

Tam nám majiteľ prezradil, že objekt bude slúžiť na rôzne prednášky, cvičenie jogy a rôzne meditácie.

My sme sľúbili, že sa o rok na toto dielo prideme opäť pozrieť. Ďalej náš výstup viedol na spomínanú Roháčovú, kde sme sa všetci mohli pokochať nádherným výhľadom na Zabudišovú, Nové Mesto n. V., Veľký Lopeník, Turecký vrch, Dubický vrch, Beckovský hrad či elektráreň v Jaslov. Bohunicách. Po malom občerstvení J. a R. Karlíkovci s A. Kubom ml. vypustili "pamätný" balón s podpismi všetkých zúčastnených. Keď nám balón zmizol z dohľadu,

pomaly sme sa presunuli k zaujímavému zrasteniu dvoch stromov, ktoré už pred rokmi objavil J. Struhár. Na záver nás čakalo prekvapenie v podobe neplánovanej návštevy u jedného z účastníkov výstupu, R. Lehotského. Vďaka jeho ochote sme prostredníctvom hvezdárskeho ďalekohľadu mali možnosť vidieť veternú elektráreň v obci Cerová a mohu M. R. Štefánika v Brezovej pod Bradlom. Nechýbalo ani malé občerstvenie od "domáceho".

J. Horečná

Osadenie pamätnej tabule na "zabudnutom mieste"

Poloma pod Dúžnikom (807 m.n.m) je miesto, ktoré katastrálne patrí do obce Melčice - Lieskové.

Dňa 27.4.1945 tu došlo k zostreleniu rumunského bombardovacieho lietadla Junkers 88 so štvorčlennou posádkou v zložení: pilot Adj. av. Cristea Nichitescu, Slt. Aurel Alexandroaie, Serg. Ioan Stoian a Smstr. Victor Jipa. Lietadlo omylom zostrelila rumunská protiletadlová batéria zakopaná v Melčickej doline pod Zabudišovou. Celá posádka zahynula a

bola prevezená a pochovaná na vojenskom cintoríne vo Zvolene.

Trosky z lietadla postupne porozoberali zberatelia, ale aj obyvatelia si poodnášali, čo sa im zišlo a veľa súčiastok putovalo do zberu. Za 67 rokov sa nenašiel nikto, kto by si bol toto miesto uctil a zviditeľnil ho. J. Horečný zo Zabudišovej sa podujal po tejto udalosti bližšie pátrať. Podklady sa snažil získať cez historikov, VHÚ Bratislava, ministerstvo vnútra, ale pýtal sa aj občanov, ktorý by o tejto udalosti mohli niečo vedieť. Trvalo 10 mesiacov, kým pozháňal potrebné údaje. S pomocou kamarátov vyrobil pamätnú tabuľu a kríž.

Dňa 13. októbra 2012 sme v Zabudišovej zorganizovali 2. ročník turisticko - náučného pochodu "Po stopách Jožka Malca" a pri tejto príležitosti sme sa rozhodli, že zostreleným rumunským letcom na ich počesť osadíme pamätnú tabuľu a kríž. Za účasti takmer 40 turistov sme sa vybrali z kultúrneho domu do asi 8 km vzdialenej Polomy. V nesení ťažkej tabule sme sa viacerí striedali. Po dvojhodinovej túre sme dorazili na miesto, kde okrem pár drobných úlomkov z lietadla, nič nepripomínalo túto smutnú udalosť. Vďaka aktivite všetkých, sme kríž a pamätnú tabuľu rýchlo osadili. Naspäť sme sa vrátili cez Melčickú dolinu. V kultúrnom dome nás čakalo občerstvenie, kde sa o dobrú náladu postarali tóny harmoniky J. Mitanu.

J. Horečná

Lampiónový sprievod

Dňa 17.11.2012 pripravili rodičia Zabudišovej pre svoje ratolesti lampiónový sprievod, na ktorom sa

zúčastnilo cca 40 ľudí. Zabudišovou sa nieslo svetlo z lampiónov od horného konca po kultúrny dom, kde ich čakalo pohostenie a prekvapenie. Pre deti bol nachystaný teplý čaj a gofry palacinky a pre dospelých varené víno, alebo kalíštek dobrej slivovice na zohriatie. Pre všetkých boli na stole nachystané koláčiky a slané pečivo, ktoré podonášali rodičia detí pred lampiónovým sprievodom. Rodičia si posedeli a deti tancovali pri pesničkách. Veľkou

mierou sa o dobrú pohodu pričínili Vojta a Silvia Potočných, ktorí od rána nielen prikurovali v KD, aby prišli deti do tepla, ale starali sa o všetky ďalšie podstatné príjemnosti. Taktiež priniesli množstvo hračiek, aby sa deti nenudili. Lampiónového sprievodu sa zúčastnil aj starosta obce Bošáca a priniesol na ozdobu sviečky do okien a elektrické lampióny. Deti boli spokojné a preto sa

rozhodli rodičia Zabudišovej pripraviť deťom aj predvianočné posedenie v kultúrnom dome dňa 22.12.2012. Ďakujeme rodine Potočnej za organizačné zabezpečenie celej akcie.

E. Fürstenová

Literárna súťaž - LIENKA STARÝM RODIČOM

Moji starkí

Niektó by si myslel, že starí rodičia a vnúčatá si nemôžu dobre rozumieť, lebo sú úplne odlišní. Starí rodičia sú akoby zo „starého sveta“ a určite nevedia chápať našu modernú dobu. Ja si ale so svojimi starými rodičmi veľmi dobre rozumiem. Bývam s nimi každý deň v kontakte, od svojho detstva a cením si to. V detstve so mnou trávili viac času ako moji rodičia, lebo sú na dôchodku a mohli sa mi venovať. Starali sa o mňa, učili ma všetko, hrali sa so mnou. Babička, tá bola viac starostlivá, dedko ma zase vedel veľakrát rozveseliť svojim humorom. Aj teraz sme ako jedna veľká super rodina.

Keď som mala tri roky, tak dedko ma chcel učiť jazdiť na bicykli. Najprv som sa hrozne bála, ale nakoniec som sa spustila dolu z kopca a dedko mi naznačil, ako sa mám bicyklovať. Párkrát som aj narazila do kvetináča, do schodov alebo do bránky, ale babička mi na zranené miesto dala ľaliu, potom zaviazala obvazom a o týždeň som to mala zahojené a skúšala som sa bicyklovať znova.

Už ako malá som rada pomáhala starým rodičom, či v domácnosti babičke alebo v záhrade dedkovi. Babička ma učila variť a môžem povedať, že bola pri tom poriadne trpezlivá. Keď som niečo uvarila už aj sama, tak to nikto nejedol a ani sa im nečudujem. Ale po čase sa to zlepšilo a keď sa najedla celá rodina a chutilo im, babička ma pochválila a ja som mala z toho veľkú radosť.. Dedkovi som pomáhala okopávať zemiaky, oberať ovocie, polievať a ešte veľa iných vecí. A on ma za to, naopak, učil hrať futbal a veľa športových hier. Babička sa niekedy smiala, že zo mňa vychováva chalana. Veľmi rada som počúvala príbehy, ktoré mi rozprávali o druhej svetovej vojne a o ich zážitkoch z detstva. Rozprávali tak zaujímavovo, že som si niekedy priala, aby som žila aspoň chvíľu v minulosti. Keď som niekedy neposlúchla alebo keď som niečo vyviedla, väčšinou sa mi to snažili vysvetliť v klude a mňa potom viac mrzelo, že som ich zarmútila, ako keby som dostala bitku.

Ale teraz je to úplne inak, lebo nemám na to všetko čas. Mám veľa povinností v škole a moje koničky mi tiež zaberú veľa času. Občas si odpustím nejaký futbalový tréning, aby som im pomohla. Ale každý deň za nimi zájdem, aby som im povedala čo je nové a trošku s nimi „pokecala“. Niekedy si uvedomím, koľko je toho veľa, čo vďaka nim viem. Ja som ich tiež niečo naučila, síce nie toľko vecí čo oni mňa, ale sú mi za to vďační. Dedko sa chcel veľmi naučiť pracovať na počítači, tak som mu s tým pomáhala, ale nejako mu to nešlo, tak to potom vzdal. Naučiť sa používať mobil babičke a dedkovi celkom išlo, aj keď občas na začiatku vymazali všetky kontakty alebo niečo postlákali, ale už im to ide celkom dobre.

Veľa detí svojich starých rodičov ani nemá alebo nemá s nimi taký dobrý vzťah, ale ja si svojich starkých veľmi vážim a som vďačná za to všetko, čo ma naučili. Som naozaj veľmi rada, že ich mám.

Vanesa Čačíková, 8. trieda

Láska k divadlu

Keď som bola malá, často som si so starou mamou sadla do obývačky a so záujmom počúvala zážitky a vtipné príhody z jej života. Niektoré boli veselé, iné smutné, no ja som mala najradšej tie, kde sa čo naiviac spomínalo divadlo. Živo som si predstavovala javisko s kulisami, kde sa jeden po druhom zjavovali ľudia v krásnych dobových kostýmoch a krojoch. Zaujali ma taktiež úryvky hier, ktoré mi ešte po rokoch vedela povedať. A nielen povedať, priam ich prežívala a ja som tie chvíle milovala. Začala sa mi páčiť predstava, že by som stála na tých divadelných doskách a vžívala sa do duše mojej postavy. Niekde v hlave som počula nadšené výkriky a potlesk. Chvilku mi trvalo, kým som zistila, že sa to všetko deje len v mojej hlave a ja len snívam s otvorenými očami. Mala som však pocit, že by sa to niekedy mohlo stať neoddeliteľnou súčasťou môjho života.

Ešte stále sa so starou mamou chodím rozprávať a počúvať jej zážitky. V duchu jej však ďakujem. Ďakujem jej za to, že ma vďaka jej príbehom naučila milovať divadlo. Jej príbehy ma inšpirovali k tomu, aby som sa už ako malá tretiačka prihlásila na svoju prvú recitačnú súťaž, ktorú som síce nevyhrala, no aj tak som z toho mala dobrý pocit. Na tieto súťaže som sa potom hlásila každý rok, a keď prišla moja prvá výhra, bola na mňa hrdá celá rodina, vrátane mojej starej mamy. Po necelých dvoch rokoch som dostala príležitosť prihlásiť sa do ochotníckeho divadelného súboru našej dediny a ja som, samozrejme, súhlasila, že to vyskúšam a uvidím. Vedť to bolo presne to, po čom som tajne túžila. Nesmierne sa mi to zapáčilo - kostýmy, skúšky a to všetko, čo k tomu patrí. A neopakovateľná atmosféra, ktorú divadelníci vedeli vytvoriť.

Divadlo hrávam doteraz a moja stará mama zatiaľ nevynechala ani jednu z mojich premiér. Vždy prišla za mnou do zákulisia, kde som sedela na stoličke ako uzlík nervov a snažila sa ako-tak prekonať trému. Keď som však starú mamu zbadala, tréma ma úplne opustila a ja som bola na svoje predstavenie plne pripravená. Prv, než sa odišla posadiť do hľadiska, vtisla mi na čelo bozk – pre šťastie. Pomohlo to, a keď som vystúpila na scénu, bola mojim záchytným bodom. Vždy, keď som na ňu pozrela, pomáhalo mi to, aby som nezabudla text a najmä dôležité vety, ktoré k divadlu patria.

Po divadle znova prišla za mnou, zablahoželala mi k skvelému výkonu a s úsmevom na perách odišla domov. Neskôr, keď som ku nej prišla, sme všetko dopodrobna prebrali a občas sa i smiali nad niečím, čo som ani nevedela, že sa stalo. Ja som bola šťastná, že sa mám s kým podeliť o svoje dojmy a stará mama sa spolu so mnou na chvíľu vrátila do mladosti.

Za toto, za tento môj splnený sen, mojej starej mame ešte raz veľmi pekne ďakujem. No a kto vie, možno aj ja raz budem svojim vnúčatám rozprávať príbehy zo svojho života. Rovnako, ako moja stará mama.
Simona Gavendová, 9. trieda

Ďakujem ti ...

Moja drahá babka,
po vlasoch ma hladká,
k sebe ma pritúli,
šepká, že ma ľúbi.

Moja milá babička,
si so mnou od malička,
patrí moja vďaka ti,
za všetky tvoje starosti.

Mala si vždy koláč pre mňa,
spáľňa bola moja herňa,
tam sme sa vždy spolu hrali,
smiali sa i tancovali.

Odpusť mi každú slzičku,
čo si pre mňa vyronila.
Ďakujem za každú obeť,
aj keď si to nemusela.

Aj pre dedka mám zopár slov,
Zopár veršov, krátkych rýmov.
Pretože ho rada mám,
básničku mu z lásky dám.

Ďakujem za to, že si tu,
za každú tvoju radu,
za to že ma tiež máš rád,
že si môj dobrý kamarát.

Vždy si ma učil múdrosti,
novým veciam, i zručnosti.
Rozprával si mi zaujímavosti,
ja tiež chcem byť taká ako ty.

Aj keď som niekedy zlá, to
sami dobre viete,
ste môj dedko, babka milí.
Mám vás najradšej na svete.

Nikola Mizeráková, 7. trieda

NAŠI JUBILANTI

93 rokov Jakubíková Ludmila	Bošáca	70 rokov Kochan Vladimír	Bošáca
90 rokov Ertl Ján	Bošáca	Juráček Ján	Bošáca
85 rokov Balajová Mária	Bošáca	Ševčík Ján	Bošáca
Adamaťová Alžbeta	Bošáca	Zámečník Peter	Zem. Podhradie
80 rokov Adamaťová Katarína	Bošáca	65 rokov Hulvákova Daniela	Zem. Podhradie
Kulíková Anna	Bošáca	Juráčková Bohuslava	Zem. Podhradie
Unčík Ján	Bošáca	Tulis Pavol	Zem. Podhradie
Petruš Pavol	Zem. Podhradie	60 rokov Lobíková Daniela	Zem. Podhradie
75 rokov Figura Pavol	Zem. Podhradie	Brezováková Viera	Bošáca
		Mikulc Marián	Bošáca
		Kochanová Eleonóra	Mgr. Bošáca
		Radoš Ján Ing.	Bošáca
		Mikulcová Eva	Bošáca

NARODILI SA:

Václavová Veronika, Bošáca
 Hojsík Tomáš, Bošáca
 Helíková Eliška, Bošáca
 Kubín Kristián, Zem. Podhradie
 Štefánik Alex, Zem. Podhradie
 Gono Alex, Zem. Podhradie
 Karolína Kusendová, Zem.
 Podhradie
 Pilišová Kiara, , Zem. Podhradie
 Papalová Agáta, Zem. Podhradie

Uvítanie do života

MANŽELSTVO

UZAVRELI:

Rastislav Ševčík + MUDr. Zuzana Tinková
 Ing. Gabriel Erent + Bibiána Málková
 Franz Gungolf Pummer + Lubica Samáková
 Ing. Róbert Dolinaj + Mgr. Tatiana Žuchová
 M. Držík + Petronela Unčíková
 Peter Kuik + Daniela Zámečníková
 Tomáš Ochodnický + Jana Jurigová

NAVŽDY NÁS OPUSTILI:

Hupka Michal	Zem. Podhradie
Kuchta Ján	Bošáca
Tinková Emília	Bošáca
Katrinec Jozef	Bošáca

PRAMEŇ PRIAMO DO VAŠEJ SCHRÁNKY

Všetkým záujemcom o časopis Prameň,
 najmä „cezpoľným“, prinášame novinku. Za
 príspevok 5€ za 1 rok na vydávanie časopisu
 Vám každé číslo doručíme priamo k Vám domov.
 Pre bližšie informácie kontaktujte OcÚ v Bošáci,
 tel.: 032 7781 130.
 Ďakujeme

PRAMEŇ

Vydáva obec Bošáca. Šéfredaktor a grafická úprava: Jan Karlík. Tlač: TISING spol. s r.o., Nové Mesto nad Váhom. **Náklad:** 1000 ks. Prebrať články z Prameňa je možné len so súhlasom redakčnej rady a autorov článkov. **Redakčná rada:** Bc. Daniel Juráček, Miroslav Zámečník, Mgr. Ján Jurák, Ing. Dušan Ochodnický, CSc., Mgr. Anna Majeřová, PaedDr. Daniel Bradáč, Mgr. Anna Rydzá, Bc. Jozef Mihala, Tatiana Helíková. **Jazyková úprava:** Bez jazykovej úpravy. Redakčná rada uverejňuje články s názormi, ktoré nemusia byť totožné s názorom redakcie.